

قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون ورود موقت

مصوب ۱۳۹۱/۲/۳۱ مجلس شورای اسلامی

ماده واحده - به دولت جمهوری اسلامی ایران اجازه داده می شود به کنوانسیون ورود موقت مورخ بیست و ششم ژوئن ۱۹۹۰ میلادی (۱۳۶۹/۴/۵ هجری شمسی) به شرح پیوست مشتمل بر (۳۴) ماده و پیوستهای (الف) تا (ث) آن ملحق گردد و اسناد الحاق را نزد امین اسناد کنوانسیون تودیع نماید.

تبصره - رعایت اصل هفتاد و هفتم (۷۷) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران برای هرگونه اصلاح کنوانسیون و پیوستهای آن در اجرای ماده (۳۲) آن، الزامی است.

مقدمه

طرف های متعاقد این کنوانسیون که تحت نظارت شورای همکاری گمرکی تدوین گردیده است، با در نظر گرفتن این که وضعیت کنونی در ارتباط با کثرت و پراکندگی کنوانسیون های بین المللی گمرکی در مورد ورود موقت رضایت بخش نیست، باتوجه به این که این وضعیت وقتی که در آینده موارد ورود موقت جدید باید به صورت بین المللی نظام مند شوند، ممکن است بدتر شود، با در نظر گرفتن خواسته های عنوان شده توسط نمایندگان تجاری و سایر طرف های ذی نفع در خصوص تسهیل تشریفات ورود موقت، باتوجه به این که ساده سازی و هماهنگ نمودن روش های گمرکی و به ویژه پذیرش یک سند بین المللی واحد که متضمن تمام کنوانسیون های موجود در زمینه ورود موقت باشد، می تواند دسترسی به مقررات بین المللی حاکم در زمینه ورود موقت را تسهیل نماید و به نحو مؤثر به گسترش تجارت بین المللی و سایر اشکال مبادلات بین المللی کمک کند، با اعتقاد به این که یک سند بین المللی که مقررات یک شکل در زمینه ورود موقت را پیشنهاد می کند می تواند برای مبادلات بین المللی فواید مهمی را داشته باشد و حداکثر میزان ساده سازی و هماهنگی روش های گمرکی را که یکی از اهداف اساسی شورای همکاریهای گمرکی می باشد تضمین نماید، با عزم به تسهیل ورود موقت از طریق ساده کردن و هماهنگ نمودن روش ها، در پرتو اهداف اقتصادی، انسانی، فرهنگی، اجتماعی یا گردشگری، باتوجه به این که قبول مدل استاندارد شده اسناد ورود موقت، به عنوان اسناد گمرکی بین المللی همراه با تضمین بین المللی، هنگامی که یک سند گمرکی و یک ضمانت، مطالبه می شود به تسهیل روش ورود موقت کمک می کند، به شرح زیر توافق نمودند:

فصل اول

مقررات عمومی

تعاریف

ماده ۱ - از نظر این کنوانسیون، اصطلاح:

الف - « ورود موقت » یعنی:

رویه گمرکی که به موجب آن کالاهای مشخصی (از جمله وسایل حمل و نقل) می توانند به قلمروی گمرکی، به صورت مشروط و معاف از پرداخت حقوق و عوارض ورودی و بدون اعمال ممنوعیت ها یا محدودیت های ورودی با ماهیت اقتصادی وارد شوند. این کالاها (از جمله وسایل حمل و نقل) باید به منظور مشخص وارد شوند و برای صادرات مجدد در یک دوره زمانی خاص و بدون هیچ تغییر، غیراستهلاک عادی ناشی از استفاده از آنها، در نظر گرفته شوند؛

ب - « حقوق و عوارض ورودی » یعنی:

حقوق گمرکی و سود بازرگانی و تمامی عوارض، مالیات ها و حق الزحمه ها یا سایر هزینه هایی که از ورود کالا (از جمله وسایل حمل و نقل) یا در ارتباط با آن اخذ می شود، اما شامل حق الزحمه ها و هزینه هایی نمی گردد که محدود به مبلغ تقریبی هزینه

خدمات ارائه شده هستند؛

پ - « ضمانت » یعنی:

آنچه که رضایت گمرک درمورد این که تعهد گمرک انجام خواهد شد را تضمین نماید. ضمانت در صورتی « کلی » توصیف می شود که تضمین نماید تعهدات ناشی از چندین فعالیت، اجراء خواهد شد.

ت - « اوراق ورود موقت » یعنی:

سند گمرکی بین المللی که به عنوان اظهارنامه گمرکی پذیرفته می شود و امکان شناسایی کالاها (از جمله وسایل حمل و نقل) را فراهم می سازد و یک ضمانتنامه معتبر بین المللی به منظور پوشش دادن به حقوق و عوارض ورودی را نیز به همراه دارد؛

ث - « اتحادیه اقتصادی یا گمرکی » یعنی:

اتحادیه ایجاد شده و مرکب از اعضاء موضوع بند (۱) ماده (۲۴) این کنوانسیون که دارای صلاحیت وضع مقررات خود درمورد موضوعات مورد حکم در این کنوانسیون که برای اعضاء آن الزام آور است، می باشد و طبق رویه های داخلی خود، صلاحیت تصمیم گیری در خصوص اعضاء، تصویب این کنوانسیون یا الحاق به آن را دارد؛

ج - « شخص » یعنی:

اشخاص حقیقی یا حقوقی، مگر این که متن به گونه دیگری اقتضاء کند؛

چ - « شورا » یعنی:

سازمانی که به وسیله کنوانسیون تأسیس شورای همکاری گمرکی، بروکسل، مورخ ۱۵ دسامبر سال ۱۹۵۰ میلادی (۱۳۲۹/۹/۲۴ هجری شمسی) ایجاد شده است؛

ح - « تصویب » یعنی: تصویب، پذیرش یا تأیید.

فصل دوم

حیطه شمول کنوانسیون

ماده ۲-

۱ - هر طرف متعاقد، تعهد می کند که طبق مفاد این کنوانسیون در خصوص کالاها (از جمله وسایل حمل و نقل) تعیین شده در پیوست های این کنوانسیون، ورود موقت را تجویز نماید.

۲ - درمورد ورود موقت، بدون لطمه زدن به مفاد پیوست (ث)، معافیت مشروط کلی از حقوق و عوارض ورودی و بدون اعمال ممنوعیت ها یا محدودیت ورودی با ماهیت اقتصادی اعمال خواهد شد.

ساختار پیوست ها

ماده ۳ - هر پیوست این کنوانسیون اصولاً از موارد زیر تشکیل می گردد:

الف - تعاریف اصطلاحات گمرکی اصلی به کار رفته در پیوست،

ب - مقررات خاص حاکم بر کالاها (از جمله وسایل حمل و نقل) که موضوع پیوست را تشکیل می دهد.

فصل سوم

مقررات خاص

سند و ضمانت

ماده ۴-

- ۱- به جز مواردی که در پیوست به گونه دیگری پیش بینی شده باشد، هر طرف متعاقد، حق ورود موقت کالاها (از جمله وسایل حمل و نقل) را در صورت ارائه سند گمرکی و تأمین ضمانت خواهد داشت.
- ۲- چنانچه (به موجب بند (۱) فوق) ضمانت، مورد نیاز باشد، اشخاصی که به طور منظم اقدام به ورود موقت می نمایند می توانند مجاز به تأمین ضمانت کلی شوند.
- ۳- مبلغ ضمانت، مگر در مواردی که در پیوستی به گونه دیگری پیش بینی شده باشد، نباید از مجموع مبلغ حقوق و عوارض ورودی که کالاها (از جمله وسایل حمل و نقل) به طور مشروط از آن معاف شده است، تجاوز نماید.
- ۴- در خصوص کالاهای (از جمله وسایل حمل و نقل) مشمول محدودیت یا ممنوعیت ورودی به موجب قانون ملی، ضمانت اضافی می تواند به موجب مفاد وضع شده در قانون ملی درخواست گردد.

اوراق ورود موقت

ماده ۵- بدون لطمه زدن به عملیات ورود موقت به موجب مقررات پیوست (ث)، هر طرف متعاقد می تواند به جای اسناد گمرکی ملی خود و به عنوان ضمانت لازم برای مبالغ موضوع ماده (۸) پیوست (الف)، اوراق ورود موقت معتبر در قلمروی خود را که طبق شرایط مقرر در آن پیوست صادر شده یا مورد استفاده قرار گرفته است برای ورود موقت کالاها (از جمله وسایل حمل و نقل) به موجب ضوابط دیگر این کنوانسیون که پذیرفته است، بپذیرد.

شناسایی

ماده ۶- هر طرف متعاقد می تواند اقدام به ورود موقت کالاها (از جمله وسایل حمل و نقل) بنماید، مشروط بر این که آنها در زمان خاتمه ورود موقت قابل شناسایی باشند.

مهلت صدور مجدد

ماده ۷-

- ۱- کالاهایی (از جمله وسایل حمل و نقل) که مجوز ورود موقت یافته اند طی دوره زمانی مشخصی که برای دستیابی به اهداف ورود موقت کافی تلقی می گردد، صدور مجدد خواهند شد. این دوره زمانی به طور جداگانه در هر پیوست تعیین شده است.
- ۲- مقامات گمرکی می توانند زمان بیشتری از آنچه که در هر پیوست پیش بینی شده است را اختصاص دهند یا مدت زمان اولیه بیشتری را در نظر بگیرند.
- ۳- چنانچه کالاهایی (از جمله وسایل حمل و نقل) که مجوز ورود موقت یافته اند را نتوان به دلیل توقیف، به غیر از توقیف ناشی از اقامه دعوی توسط اشخاص حقیقی، صدور مجدد کرد، الزام صدور مجدد در طول مدت توقیف به حالت تعلیق در خواهد آمد.

انتقال ورود موقت

ماده ۸-

هر طرف متعاقد در صورت درخواست می تواند امتیاز رویه ورود موقت را به هر شخص دیگری واگذار نماید، مشروط به این که شخص مزبور:

- الف) شرایط مندرج در این کنوانسیون را برآورده نماید؛ و
- ب) تعهدات ذی نفع اولیه از رویه ورود موقت را بپذیرد.

خاتمه ورود موقت

ماده ۹- ورود موقت با صدور مجدد کالاهایی (از جمله وسایل حمل و نقل) که مجوز ورود موقت یافته اند، به طور عادی پایان می یابد.

ماده ۱۰ - کالاهایی (از جمله وسایل حمل و نقل) که برای ورود موقت پذیرفته شده اند را می توان در یک یا چند محموله صدور مجدد کرد.

ماده ۱۱ - کالاهایی (از جمله وسایل حمل و نقل) که برای ورود موقت پذیرفته شده اند را می توان از طریق گمرک دیگری به جز گمرکی که از طریق آن وارد شده اند، صدور مجدد کرد.

سایر رویه های ممکن برای خاتمه ورود موقت

ماده ۱۲ - ورود موقت می تواند با موافقت مقامات صلاحیتدار مبنی بر نگهداری کالاها (از جمله وسایل حمل و نقل) در یک بندر یا منطقه آزاد، در یک انبار گمرکی یا قرار گرفتن تحت تشریفات گذرگمرکی به منظور صدور کالا در مراحل بعدی یا هر واگذاری مجاز دیگر، خاتمه یابد.

ماده ۱۳ - ورود موقت می تواند با ترخیص کالا برای مصرف داخلی چنانچه شرایط ایجاب کند و قانون ملی اجازه دهد، با رعایت تشریفات و مقررات حاکم در این موارد خاتمه یابد.

ماده ۱۴ -

۱ - چنانچه کالاها (از جمله وسایل حمل و نقل) در اثر سانحه یا وضعیت اضطراری به طور جدی آسیب دیده باشند و در شرایط زیر، در صورت تصمیم مقامات گمرکی، ورود موقت می تواند خاتمه یابد:

الف - مشمول حقوق و عوارض ورودی قرار گرفتن، در زمانی که کالا به صورت آسیب دیده به گمرک جهت پایان دادن به شرایط ورود موقت اظهار گردیده است؛ یا

ب - واگذاری رایگان به مقامات صلاحیتدار قلمرویی که در آن ورود موقت انجام شده است که در این صورت شخصی که از ورود موقت منتفع می گردد از پرداخت حقوق و عوارض ورودی معاف خواهد بود؛ یا

پ - منهدم کردن قسمتها یا مواد نجات یافته، تحت نظارت رسمی و به هزینه طرفهای مربوط، در صورت ترخیص برای مصارف داخلی مشمول حقوق و عوارض ورودی در زمان و نیز در شرایط اظهار آنها به گمرک پس از حادثه یا وضعیت اضطراری می باشند.

۲ - ورود موقت می تواند بنابه درخواست شخص مربوط، چنانچه کالاها (از جمله وسایل حمل و نقل) به گونه ای که مقامات گمرک ممکن است تصمیم گیری نمایند، به یکی از روشهای پیش بینی شده در جزء «ب» یا «پ» بند (۱) فوق، واگذار یا منهدم شود، نیز خاتمه یابد.

۳ - ورود موقت می تواند بنابه درخواست شخص مربوط، چنانچه آن شخص مقامات گمرکی را مجاب نماید که کالاها (از جمله وسایل حمل و نقل) در اثر سانحه یا حادثه غیرمترقبه از بین رفته یا به طور کلی خسارت دیده است نیز خاتمه یابد. در این صورت شخصی که از ورود موقت منتفع می گردد از پرداخت حقوق و عوارض ورودی معاف خواهد بود.

فصل چهارم

مقررات گوناگون

کاهش تشریفات

ماده ۱۵ - هر طرف متعاقد، تشریفات گمرکی مقرر در ارتباط با تسهیلات پیش بینی شده در این کنوانسیون را به حداقل کاهش خواهد داد. کلیه مقررات مربوط به این تشریفات، فوری منتشر خواهد شد.

اجازه قبلی

ماده ۱۶ -

۱ - چنانچه ورود موقت منوط به اجازه قبلی باشد، مجوز در اسرع وقت از سوی گمرک صلاحیتدار صادر خواهد شد.

۲- در شرایط استثنائی که مجوز غیرگمرکی مورد نیاز است، این مجوز در اسرع وقت صادر خواهد شد.

حداقل تسهیلات

ماده ۱۷- مفاد این کنوانسیون، حداقل تسهیلاتی را که باید ارائه شود، برقرار می کند. موارد مزبور مانع به کارگیری تسهیلات بیشتری نخواهد شد که طرف های متعاقد به موجب مقررات دو جانبه یا موافقتنامه های دو یا چند جانبه به یکدیگر اعطاء می کنند یا ممکن است در آینده اعطاء کنند.

اتحادیه های اقتصادی یا گمرکی

ماده ۱۸-

۱- از نظر این کنوانسیون، قلمروی طرف های متعاهدی که یک اتحادیه گمرکی یا اقتصادی را تشکیل می دهند، می تواند در حکم یک قلمروی واحد تلقی شود.

۲- هیچ یک از مفاد این کنوانسیون مانع طرف های متعاقد تشکیل دهنده اتحادیه گمرکی یا اقتصادی در مورد وضع مقررات خاص قابل اجراء در خصوص عملیات ورود موقت در قلمرو آن اتحادیه نخواهد بود مشروط به این که مقررات مزبور تسهیلات پیش بینی شده توسط این کنوانسیون را کاهش ندهد.

محدودیت ها و ممنوعیت ها

ماده ۱۹- مفاد این کنوانسیون مانع اعمال محدودیت ها یا ممنوعیت هایی نخواهد شد که به موجب قوانین و مقررات ملی بر مبنای ملاحظات غیراقتصادی مانند ملاحظات نظم یا اخلاق عمومی، امنیت عمومی، بهداشت یا سلامت عمومی، ملاحظات دامپزشکی یا بهداشت گیاهان، ملاحظات مربوط به حمایت از گونه های گیاهی و جانوری وحشی در معرض خطر یا ملاحظات مربوط به حمایت از حق انحصار نشر و مالکیت صنعتی وضع شده اند.

تخلفات

ماده ۲۰-

۱- هرگونه نقض مفاد این کنوانسیون، فرد متخلف را در قلمروی طرف متعاهدی که تخلف در آنجا ارتکاب یافته است مستحق مجازاتهای مقرر در قوانین آن طرف متعاقد خواهد کرد.

۲- چنانچه احراز قلمرویی که در آن تخلف به وقوع پیوسته است، امکانپذیر نباشد، چنین تلقی خواهد شد که در قلمروی طرف متعاهدی ارتکاب یافته است که در آن کشف شده است.

تبادل اطلاعات

ماده ۲۱- طرفهای متعاقد می توانند بنابه درخواست و تاحدی که قوانین ملی آنها اجازه می دهد، اطلاعات ضروری برای اجرای مفاد این کنوانسیون را با یکدیگر مبادله نمایند.

تکنیک های پردازش داده های الکترونیکی

ماده ۲۱ (الف)- کلیه تشریفات لازم برای اجرای مفاد این کنوانسیون ممکن است به صورت الکترونیکی و با استفاده از روش های الکترونیکی پردازش داده مورد تأیید طرف های متعاقد انجام شود.

فصل پنجم

مقررات نهائی

کارگروه اجرائی

ماده ۲۲-

- ۱- کارگروه اجرائی جهت بررسی اجرای این کنوانسیون، هرگونه اقدامی به منظور تضمین یگانگی در تفسیر و اجرای آن و هرگونه پیشنهاد اصلاح آن تشکیل خواهد شد. کارگروه اجرائی درخصوص الحاق ضمائم جدید به این کنوانسیون تصمیم خواهد گرفت.
- ۲- طرف های متعاقد، عضو کارگروه اجرائی خواهند بود. کارگروه می تواند تصمیم بگیرد که نهاد ذی صلاح هر عضو، دولت یا هر قلمروی گمرکی موضوع ماده (۲۴) این کنوانسیون که طرف متعاقد نیست یا نمایندگان سازمانهای بین المللی در مورد موضوعاتی که به آن علاقمند هستند بتوانند به عنوان ناظر در جلسات کار گروه حضور یابند.
- ۳- شورا، خدمات دبیرخانه ای را در اختیار کارگروه قرار خواهد داد.
- ۴- کارگروه در زمان برگزاری هر جلسه، رئیس و معاون رئیس را انتخاب خواهد کرد.
- ۵- نهادهای صلاحیتدار طرف های متعاقد پیشنهادهای اصلاح این کنوانسیون و دلایل آنها را به همراه درخواست های درج مواردی در دستور جلسات کار گروه، برای شورا ارسال خواهند نمود. شورا توجه نهادهای صلاحیتدار طرف های متعاقد و اعضاء دولت ها یا قلمروهای گمرکی موضوع ماده (۲۴) این کنوانسیون که طرف متعاقد این کنوانسیون نیستند را به موارد مزبور جلب خواهد نمود.
- ۶- شورا، جلسه کارگروه را در تاریخ مشخص شده توسط کارگروه و نیز بنابه درخواست نهادهای صلاحیتدار حداقل دو طرف متعاقد تشکیل خواهد داد. شورا پیش نویس دستور کار را بین نهادهای صلاحیتدار طرف های متعاقد و اعضاء دولتها یا قلمروهای گمرکی موضوع ماده (۲۴) این کنوانسیون که طرف متعاقد نیستند، حداقل شش هفته قبل از نشست کارگروه توزیع خواهد نمود.
- ۷- بنابه تصمیم کارگروه که به موجب بند (۲) این ماده، اتخاذ شده است، شورا نهادهای صلاحیتدار اعضاء، دولتها یا قلمروهای گمرکی موضوع ماده (۲۴) این کنوانسیون را که طرف متعاقد این کنوانسیون نیستند و سازمانهای بین المللی مربوط را دعوت خواهد کرد تا به عنوان ناظر در جلسات کار گروه حضور یابند.
- ۸- پیشنهادها به رأی گذاشته خواهد شد. هر طرف متعاقد حاضر در جلسه یک رأی خواهد داشت. پیشنهادهایی غیر از پیشنهادهای اصلاح این کنوانسیون توسط کارگروه با رأی اکثریت اعضاء حاضر و رأی دهنده اتخاذ خواهد شد.
- ۹- چنانچه بند (۷) ماده (۲۴) اعمال گردد، اتحادیه اقتصادی یا گمرکی طرف این کنوانسیون برای رأی دهی، فقط دارای آرائی معادل کل آرائی است که به اعضاء آن، که طرف متعاقد این کنوانسیون هستند، اختصاص یافته است.
- ۱۰- کارگروه قبل از خاتمه جلسه، گزارشی را به تصویب خواهد رساند.
- ۱۱- در صورت عدم وجود مقررات مربوط به این ماده، آیین کار شورا قابل اعمال خواهد بود، مگر این که کارگروه به گونه دیگری تصمیم گیری نماید.

حل و فصل اختلافات

ماده ۲۳-

- ۱- هرگونه اختلاف بین دو یا چند طرف متعاقد در ارتباط با تفسیر یا اجرای این کنوانسیون حتی الامکان از طریق مذاکره بین آنها حل و فصل خواهد شد.
- ۲- هر اختلافی که از طریق مذاکره حل و فصل نگردد توسط طرف های متعاقد درگیر در اختلاف به کارگروه اجرائی ارجاع خواهد شد که کارگروه براساس آن، اختلاف را بررسی و توصیه هایی را برای حل و فصل ارائه خواهد کرد.
- ۳- طرف های متعاقد درگیر در اختلاف می توانند پیشاپیش قبول کنند که توصیه های کارگروه اجرائی را به صورت الزام آور،

امضاء ، تصویب و الحاق

ماده ۲۴-

۱- هر عضو شورا و هر عضو سازمان ملل متحد یا آژانس های تخصصی آن می تواند به روش های زیر طرف متعاقد این کنوانسیون گردد:

(الف) با امضاء بدون شرط تصویب؛

(ب) با سپردن سند تصویب پس از امضاء مشروط به تصویب آن؛ یا

(پ) با الحاق به آن.

۲- این کنوانسیون برای امضاء اعضاء موضوع بند (۱) این ماده در نشست های شورا که در آن به تصویب رسیده است یا پس از آن در مقر شورا در بروکسل تا ۳۰ ژوئن ۱۹۹۱ میلادی (۱۳۷۰/۴/۹ هجری شمسی) مفتوح می باشد و پس از تاریخ یادشده، برای الحاق اعضاء مزبور مفتوح خواهد بود.

۳- هر دولت یا حکومت قلمرو گمرکی جدایی که یک طرف متعاقد، مسؤولیت اداره رسمی روابط دیپلماتیک آن را برعهده دارد اما در اداره روابط تجاری خود، مستقل است و عضو سازمانهای موضوع بند (۱) این ماده که دعوتنامه ای از سوی امین اسناد بنابه درخواست کارگروه اجرائی بدان منظور برای آن ارسال شده است، نمی باشد، می تواند پس از لازم الاجراء شدن این کنوانسیون با الحاق به آن، طرف متعاقد کنوانسیون قرار گیرد.

۴- هر عضو، دولت یا قلمروی گمرکی موضوع بند (۱) یا (۳) این ماده، در زمان امضاء بدون در نظر گرفتن شرط تصویب، تصویب یا الحاق به این کنوانسیون، پیوست هایی را که می پذیرد مشخص خواهد نمود و پذیرش پیوست (الف) و حداقل یک پیوست دیگر الزامی است و می تواند متعاقباً امین اسناد را از پذیرش یک یا چند پیوست دیگر آگاه نماید.

۵- طرف های متعاهدی که ضمیمه جدیدی را که بنابه تصمیم کارگروه اجرائی به این کنوانسیون اضافه می گردد، می پذیرند، امین اسناد را طبق بند (۴) این ماده آگاه خواهند کرد.

۶- طرف های متعاقد شرایط اجراء یا اطلاعات مقرر به موجب ماده (۸) و بند (۷) ماده (۲۴) این کنوانسیون، بندهای (۲) و (۳) ماده (۲) پیوست (الف) و ماده (۴) پیوست (ث) و نیز هرگونه تغییر در اجراء مفاد مزبور را به امین اسناد ارسال خواهند نمود.

۷- هر اتحادیه گمرکی یا اقتصادی می تواند طبق بندهای (۱)، (۲) و (۴) این ماده طرف متعاقد این کنوانسیون شود. اتحادیه گمرکی یا اقتصادی مزبور، صلاحیت خود درخصوص موضوعات مورد حکم در این کنوانسیون را به امین اسناد اطلاع خواهد داد. اتحادیه گمرکی یا اقتصادی که طرف متعاقد این کنوانسیون است، درمورد موضوعات در صلاحیت خود، حقوقی را که این کنوانسیون به اعضاء آن که طرف های متعاقد این کنوانسیون هستند اعطاء کرده است، با نام خود اعمال و مسؤولیت ها را انجام خواهد داد. دراین موارد، اعضاء مزبور حق نخواهند داشت حقوق مزبور از جمله حق رأی را به صورت انفرادی اعمال کنند.

امین اسناد

ماده ۲۵-

۱- در این کنوانسیون، کلیه امضاءهای با یا بدون شرط تصویب و کلیه اسناد تصویب یا الحاق نزد دبیرکل شورا سپرده خواهد شد.

۲- امین اسناد موارد زیر را انجام خواهد داد:

(الف) دریافت و نگهداری از متون اصلی این کنوانسیون؛

(ب) تهیه نسخ مصدق متون اصلی این کنوانسیون و ارسال آنها به اعضاء و اتحادیه های گمرکی یا اقتصادی موضوع بندهای (۱)

و (۷) ماده (۲۴) این کنوانسیون؛

(پ) دریافت هر امضاء با یا بدون شرط تصویب، تصویب یا الحاق به این کنوانسیون و دریافت و نگهداری از هر سند، اطلاعیه و مکاتبات مربوط به آنها

(ت) بررسی این که آیا امضاء یا هر سند، اطلاعیه یا مکاتبه مربوط به این کنوانسیون به شکل مقتضی و مناسب می باشد و در صورت لزوم جلب توجه طرف های متعاقد به موضوع

(ث) آگاه سازی طرف های متعاقد این کنوانسیون، سایر امضاء کنندگان، آن دسته از اعضای شورا که طرف متعاقد این کنوانسیون نیستند و دبیرکل سازمان ملل متحد از موارد زیر:

-امضاء، تصویب، الحاق و پذیرش پیوست ها به موجب ماده (۲۴) این کنوانسیون؛

-پیوست های جدیدی که با تصمیم کارگروه اجرائی به این کنوانسیون اضافه می گردد؛

-زمان لازم الاجراء شدن این کنوانسیون و هریک از پیوست ها طبق ماده (۲۶) این کنوانسیون؛

-اطلاعیه دریافتی طبق مواد (۲۴)، (۲۹)، (۳۰)، (۳۲) این کنوانسیون؛

-فسخ عضویت به موجب ماده (۳۱) این کنوانسیون؛

-هر اصلاحیه ای که طبق ماده (۳۲) این کنوانسیون پذیرفته شده تلقی گردیده است و تاریخ لازم الاجراء شدن آن.

۳- در صورت بروز هرگونه اختلاف بین یک طرف متعاقد و امین اسناد درخصوص انجام وظایف اخیر، امین اسناد یا آن طرف متعاقد، توجه سایر طرف های متعاقد و امضاء کنندگان یا در صورت اقتضاء شورا را به موضوع جلب خواهد نمود.

لازم الاجراء شدن

ماده ۲۶-

۱- این کنوانسیون سه ماه پس از امضاء بدون شرط تصویب یا تودیع اسناد تصویب یا الحاق پنج عضو یا اتحادیه گمرکی یا اقتصادی موضوع بندهای (۱) و (۷) ماده (۲۴) لازم الاجراء خواهد شد.

۲- این کنوانسیون برای هر طرف متعاهدی که پس از امضاء بدون شرط تصویب یا تودیع اسناد تصویب یا الحاق پنج عضو یا اتحادیه گمرکی یا اقتصادی، آن را به شرط تصویب امضاء کند، تصویب نماید یا به آن ملحق شود، سه ماه پس از تاریخ امضاء بدون شرط تصویب یا تودیع اسناد تصویب یا الحاق آن طرف متعاقد لازم الاجراء خواهد شد.

۳- هر ضمیمه این کنوانسیون سه ماه پس از پذیرش آن ضمیمه توسط پنج عضو یا اتحادیه گمرکی یا اقتصادی لازم الاجراء خواهد شد.

۴- در مورد هر طرف متعاهدی که پیوستی را پس از پذیرش پنج عضو یا اتحادیه گمرکی یا اقتصادی می پذیرد، آن پیوست سه ماه از اعلام پذیرش آن طرف متعاقد لازم الاجراء خواهد شد. در هر صورت هیچ پیوستی برای یک طرف متعاقد قبل از لازم الاجراء شدن این کنوانسیون برای آن طرف متعاقد، لازم الاجراء نخواهد شد.

مقررات لغوکننده

ماده ۲۷- به محض لازم الاجراء شدن یک پیوست این کنوانسیون که شامل مقررات لغوکننده باشد، آن پیوست، کنوانسیون ها یا مقررات کنوانسیون هایی را که مشمول مقررات لغوکننده هستند در روابط بین طرف های متعاهدی که آن پیوست را پذیرفته اند و طرف متعاقد کنوانسیون های مزبور هستند، لغو می کند و جایگزین آنها خواهد شد.

کنوانسیون و پیوست ها

ماده ۲۸-

- ۱ - از نظر این کنوانسیون، هر پیوستی که یک طرف متعاقد به آن متعهد است به عنوان جزء لاینفک این کنوانسیون تلقی می شود و در رابطه با آن طرف متعاقد، هر ارجاعی به این کنوانسیون، شامل ارجاع به پیوست های مزبور تلقی خواهد شد.
- ۲ - از نظر رأی گیری در کارگروه اجرائی، هر پیوست به عنوان یک کنوانسیون مجزا تلقی خواهد شد.

قیود تحدید تعهد

ماده ۲۹-

- ۱ - هر طرف متعاهدی که پیوستی را می پذیرد چنین تلقی شود که تمام مفاد مندرج در آن را پذیرفته است، مگر این که در هنگام پذیرش پیوست یا هر زمانی پس از آن، امین اسناد را از مقرراتی که در مورد آنها قید تحدید تعهد در نظر می گیرد، تاحدی که این امکان در پیوست مربوط پیش بینی شده است، آگاه نماید و موارد اختلاف بین مفاد قوانین داخلی خود و مقررات مربوط را بیان کند.
- ۲ - هر طرف متعاقد حداقل هر پنج سال یک بار مقرراتی را که در مورد آنها قید تحدید تعهد در نظر گرفته است، بازنگری و آنها را با مفاد قوانین ملی خود مقایسه خواهد کرد و نتایج بازنگری مزبور را به آگاهی امین اسناد خواهد رساند.
- ۳ - هر طرف متعاهدی که قیود تحدید تعهدی را در نظر گرفته است می تواند در هر زمان از طریق ارسال اطلاعیه ای مراتب صرف نظر کردن از آنها را به طور کلی یا جزئی با مشخص کردن تاریخی که انصراف مزبور نافذ خواهد شد، به امین اسناد اعلام کند.

گسترش سرزمینی

ماده ۳۰-

- ۱ - هر طرف متعاقد در هنگام امضاء این کنوانسیون بدون در نظر گرفتن شرط تصویب یا سپردن سند تصویب یا الحاق خود یا در هر زمانی پس از آن، می تواند با ارسال اطلاعیه ای به امین اسناد اعلام نماید که این کنوانسیون به همه یا هر یک از سرزمین هایی که آن طرف مسئول روابط بین المللی آن است، تسری خواهد یافت. اطلاعیه مزبور سه ماه پس از تاریخ دریافت آن توسط امین اسناد نافذ خواهد شد؛ به هر حال قبل از لازم الاجراء شدن این کنوانسیون برای طرف متعاقد مربوط، این کنوانسیون در مورد سرزمین هایی که در اطلاعیه نام برده شده اند، اعمال نخواهد شد.
- ۲ - هر طرف متعاهدی که به موجب بند (۱) این ماده، با صدور اطلاعیه ای این کنوانسیون را به هر سرزمینی که مسئولیت روابط بین المللی آن را برعهده دارد، تسری داده است می تواند به موجب تشریفات ماده (۳۱) این کنوانسیون به امین اسناد اعلام نماید که سرزمین مورد نظر، از این پس این کنوانسیون را اعمال نخواهد کرد.

فسخ عضویت

ماده ۳۱-

- ۱ - مدت اعتبار این کنوانسیون، نامحدود است ولی هر طرف متعاقد می تواند در هر زمان پس از تاریخ لازم الاجراء شدن آن، به موجب ماده (۲۶) این کنوانسیون، عضویت خود را فسخ نماید.
- ۲ - فسخ عضویت از طریق سپردن سندی کتبی نزد امین اسناد اعلام خواهد شد.
- ۳ - فسخ عضویت شش ماه پس از دریافت سند فسخ عضویت توسط امین اسناد نافذ خواهد شد.
- ۴ - بندهای (۲) و (۳) این ماده در خصوص پیوست های این کنوانسیون نیز اعمال خواهد شد. هر طرف متعاقد می تواند در هر زمانی پس از تاریخ لازم الاجراء شدن ضمیمه طبق ماده (۲۶) این کنوانسیون، از پذیرش خود در مورد یک یا چند پیوست انصراف دهد. هر طرف متعاهدی که از پذیرش کلیه پیوست ها، انصراف دهد، چنین تلقی خواهد شد که عضویت خود در این کنوانسیون را فسخ نموده است.

تشریفات اصلاح

ماده ۳۲-

۱- کارگروه اجرائی که طبق ماده (۲۲) این کنوانسیون جلسه می دهد، می تواند اصلاح این کنوانسیون و پیوست های آن را توصیه نماید.

۲- متن هر پیشنهاد اصلاحی، توسط امین اسناد به تمامی طرف های متعاقد این کنوانسیون، سایر امضاء کنندگان و آن دسته از اعضا شورا که طرف متعاقد این کنوانسیون نیستند ارسال خواهد شد.

۳- هر پیشنهاد اصلاحی که طبق بند قبلی ارسال شده باشد، در مورد تمامی طرف های متعاقد، شش ماه پس از انقضاء دوره دوازده ماهه متعاقب تاریخ ارسال پیشنهاد اصلاحی، در صورتی که در طول دوره یادشده، مخالفتی در مورد پیشنهاد اصلاحی از سوی یک طرف متعاقد به امین اسناد اعلام نشده باشد، لازم الاجراء خواهد شد.

۴- اگر مخالفتی در مورد پیشنهاد اصلاحی توسط یک طرف متعاقد قبل از انقضاء دوره دوازده ماهه مقرر در بند (۳) این ماده به امین اسناد اعلام شده باشد، اصلاحیه پذیرفته نشده تلقی می گردد و به هیچ وجه نافذ نخواهد بود.

۵- از نظر اعلام مخالفت، هر پیوست به عنوان یک کنوانسیون مجزا تلقی خواهد شد.

پذیرش اصلاحیه ها

ماده ۳۳-

۱- هر طرف متعاهدی که این کنوانسیون را تصویب می کند یا به آن ملحق می گردد، چنین تلقی خواهد شد که هرگونه اصلاحیه آن را که در تاریخ تودیع سند تصویب یا الحاق خود، لازم الاجراء شده اند را نیز پذیرفته است.

۲- هر طرف متعاهدی که پیوستی را می پذیرد، جز در صورتی که قیود تحدید تعهدی را به موجب ماده (۲۹) این کنوانسیون در مورد آن در نظر گرفته باشد، چنین تلقی خواهد شد که هر اصلاحیه آن پیوست را که در تاریخ اعلام پذیرش خود به امین اسناد، لازم الاجراء شده است، نیز پذیرفته است.

ثبت و متون معتبر

ماده ۳۴- این کنوانسیون، طبق ماده (۱۰۲) منشور سازمان ملل متحد، بنابه درخواست امین اسناد نزد دبیرخانه سازمان ملل متحد به ثبت خواهد رسید.

در تأیید مراتب فوق، امضاء کنندگان زیر که به نحو مقتضی بدین منظور مجاز شده اند، این کنوانسیون را امضاء کرده اند. این کنوانسیون در استانبول در تاریخ بیست و ششم ژوئن ۱۹۹۰ میلادی (۱۳۶۹/۴/۵ هجری شمسی) در یک نسخه اصلی به زبان های انگلیسی و فرانسوی که هر دو متن از اعتبار برابر برخوردار هستند، تنظیم شد، از امین اسناد درخواست می شود ترجمه های معتبر این کنوانسیون را به زبانهای عربی، چینی، روسی و اسپانیایی تهیه و توزیع نماید.

عناوین کلی پیوست های ۱۳ گانه کنوانسیون ورود موقت

- ۱) پیوست الف- پیوست مربوط به اوراق ورود موقت «دفترچه آ.ت. آ» و «دفترچه سی.پ.دی»
- ۲) پیوست ب ۱- پیوست مربوط به کالاها برای عرضه یا استفاده در نمایشگاه ها، بازارهای مکاره، گردهمایی ها یا رویدادهای مشابه
- ۳) پیوست ب ۲- پیوست مربوط به لوازم حرفه ای
- ۴) پیوست ب ۳- پیوست مربوط به بار گنج ها، بارکف ها(پالت ها)، لوازم بسته بندی، نمونه ها و سایر کالاهایی که در رابطه با یک عمل تجاری وارد گردیده است
- ۵) پیوست ب ۴- پیوست مربوط به کالاهایی که در رابطه با یک عمل تولیدی وارد شده اند
- ۶) پیوست ب ۵- پیوست مربوط به کالاهایی که برای مقاصد تربیتی، علمی یا فرهنگی وارد شده اند
- ۷) پیوست ب ۶- پیوست مربوط به لوازم شخصی مسافران و کالاهای وارد شده برای اهداف ورزشی
- ۸) پیوست ب ۷- پیوست مربوط به لوازم تبلیغات گردشگری
- ۹) پیوست ب ۸- پیوست مربوط به کالاهای وارد شده به منظور مبادلات مرزی
- ۱۰) پیوست ب ۹- پیوست مربوط به کالاهایی که برای مقاصد انسان دوستانه وارد شده اند
- ۱۱) پیوست پ- پیوست مربوط به وسایل حمل و نقل
- ۱۲) پیوست ت- پیوست مربوط به حیوانات
- ۱۳) پیوست ث- پیوست مربوط به کالاهای وارد شده با برخورداری از معافیت جزئی از حقوق و عوارض ورودی

قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون گمرکی مربوط به حمل و نقل بین المللی کالا

تحت کارنه های تیر (کنوانسیون T.I.R)

مصوب ۱۳۶۳/۳/۱

با اصلاحات و الحاقات بعدی

ماده واحده - به دولت اجازه داده می شود به کنوانسیون گمرکی مربوط به حمل و نقل بین المللی کالا تحت کارنه های تیر (کنوانسیون T.I.R) منعقد در ژنو به تاریخ ۱۴ نوامبر ۱۹۷۵ برابر با ۲۳ آبان ماه ۱۳۵۶ مشتمل بر ۶۴ ماده و هشت پیوست ضمیمه، ملحق و اسناد الحاق را تسلیم نماید.

تبصره ۱ - به اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران^۱ اجازه داده می شود با توجه به مفاد بند ۱ ماده ۶ کنوانسیون بر اساس شرایط و ضمانتنامه های مقرر در کنوانسیون، به عنوان مؤسسه ضامن عمل نموده و دفترچه های مربوط کارنه (T.I.R) را صادر نماید.

تبصره ۲ - اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران باید تضمینات لازم جهت انجام تعهدات ناشی از کنوانسیون را از مؤسسات حمل و نقلی که به عضویت آن اتاق به عنوان مؤسسه ضامن در می آیند مطالبه و وصول نماید.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و دو تبصره در جلسه روز سه شنبه اول خرداد ماه یکهزار و سیصد و شصت و سه مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۲۲/ ۳/ ۱۳۶۳ به تأیید شورای نگهبان رسیده است.

^۱ در حال حاضر، به اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران تغییر نام یافته است.

کنوانسیون گمرکی مربوط به حمل و نقل بین المللی کالا تحت کارنه های تیر (کنوانسیون تیر)

« با آخرین اصلاحات و الحاقات »

طرفهای متعاقد،

با اظهار تمایل نسبت به تسهیل در امر حمل بین المللی کالا به وسیله وسایط نقلیه جاده ای و با در نظر گرفتن این واقعیت که بهبود شرایط حمل و نقل، یکی از عوامل اصلی توسعه همکاری بین آنان محسوب می گردد و با اعلام نظر مساعد خود جهت تسهیل و هماهنگ کردن تشریفات اداری در زمینه حمل و نقل بین المللی، به ویژه در مرزها، در موارد زیر توافق نموده اند:

فصل اول

کلیات

(الف) تعاریف

ماده ۱- از لحاظ این کنوانسیون:

(الف) اصطلاح «حمل و نقل تیر» به حمل کالا از یک اداره گمرک مبدأ به یک اداره گمرک مقصد به موجب روشی موسوم به «رویه تیر» مذکور در این کنوانسیون اطلاق می گردد؛

(ب) اصطلاح «عملیات تیر»، به معنای بخشی از حمل و نقل تیر است که در یک طرف متعاقد، از گمرک مبدأ یا ورودی (بین راهی) به گمرک مقصد یا خروجی (بین راهی) انجام می شود؛

(پ) اصطلاح «شروع عملیات تیر» به این معنی است که وسیله نقلیه جاده ای، ترکیبی از وسایط نقلیه یا کانتینر، به منظور کنترل، به گمرک مبدأ یا بین راهی ورودی، همراه با بار و کارنه تیر مربوط به آن، ارائه شده و کارنه تیر، توسط اداره گمرک پذیرفته شده است؛

(ت) اصطلاح «خاتمه عملیات تیر» به این معنی است که وسیله نقلیه جاده ای، ترکیبی از وسایط نقلیه یا کانتینر، به منظور کنترل، به گمرک مقصد یا بین راهی خروجی، همراه با بار و کارنه تیر مربوط به آن، ارائه شده است؛

(ث) اصطلاح «تصفیه عملیات تیر» به معنای تشخیص توسط مقامات گمرکی است که عملیات تیر به صورت صحیح، در یک طرف متعاقد خاتمه یافته است. این موضوع، توسط مقامات گمرکی براساس مقایسه داده ها یا اطلاعات موجود در گمرک مقصد یا خروجی بین راهی و اطلاعات موجود در گمرک مبدأ یا ورودی بین راهی، انجام می شود؛

(ج) اصطلاح «حقوق و عوارض گمرکی ورودی و خروجی» به معنی حقوق گمرکی بوده و به کلیه سایر حقوق، عوارض، حق الزحمه ها و سایر هزینه هایی که برای صادرات و واردات و یا در رابطه با آن وصول می گردد لکن شامل حق الزحمه ها و هزینه های محدود به هزینه تقریبی خدمات انجام شده نخواهد بود؛

(چ) اصطلاح «وسيله نقلیه زمینی (جاده ای)» نه فقط هرگونه وسیله نقلیه موتوردار بلکه هرگونه تریلر، نیمه تریلر که به منظور اتصال به آن در نظر گرفته شده، اطلاق می گردد؛

(ح) اصطلاح «ترکیب وسایط نقلیه» به وسایط نقلیه متصل شده به یکدیگر که به صورت یک واحد در جاده ها حرکت می کند، اطلاق می گردد؛

(خ) اصطلاح «کانتینر» به یک قسمت از وسیله حمل و نقل (لیفت وان - مخزن متحرک یا سایر وسایط همانند) اطلاق می گردد که:

۱- تمام آن یا قسمتی از آن بسته باشد به نحوی که محفظه ای جهت جای دادن اجناس را تشکیل دهد؛

- ۲- با دوام و در نتیجه محکم ساخته شده باشد و برای استفاده مجدد مناسب باشد؛
- ۳- به ویژه برای تسهیل حمل و نقل کالا به وسیله یک یا چند نوع وسیله حمل بدون بارگیری مجدد در بین راه ساخته شده باشد؛
- ۴- برای انجام عملیات فوری، به ویژه زمانی که از یک وسیله حمل، به وسیله حمل دیگر منتقل می گردد، ساخته شده باشد؛
- ۵- طوری ساخته شده باشد که بتوان آن را به سهولت، بارگیری و تخلیه کرد؛
- ۶- گنجایش داخلی آن، یک متر مکعب یا بیشتر باشد؛
- «محفظه های قابل پیاده شدن» نیز در حکم کانتینر تلقی می گردد؛
- (د) اصطلاح «گمرک خانه مبدا» به هر نوع گمرک خانه یک طرف متعاقد اطلاق می شود که حمل بین المللی یک محموله یا بخشی از یک محموله، طبق رویه تیر از آنجا شروع می شود؛
- (ذ) اصطلاح «گمرک خانه مقصد» به هر نوع گمرک خانه یک طرف متعاقد اطلاق می گردد که حمل بین المللی یک محموله یا بخشی از یک محموله طبق رویه تیر در آنجا به پایان می رسد؛
- (ر) اصطلاح «گمرک خانه سرراه» به هر نوع گمرک خانه یک طرف متعاقد اطلاق می گردد که وسیله نقلیه جاده ای، ترکیبی از وسایط نقلیه یا کانتینر در طول عملیات تیر از آن عبور کند؛
- (ز) اصطلاح «شخص» ، به اشخاص حقیقی یا حقوقی اطلاق می گردد؛
- (ژ) اصطلاح «دارنده کارنه تیر» به شخصی اطلاق می شود که کارنه تیر مطابق با مفاد مربوطه کنوانسیون، برای او صادر شده است و از طرف او، اظهارنامه گمرکی در قالب کارنه تیر که نشان دهنده تمایل وی به قرار دادن کالا تحت رویه تیر در گمرک مبدأ می باشد، ارائه شده است. او مسئول ارائه وسیله نقلیه جاده ای، ترکیب وسایط نقلیه یا کانتینر همراه با بار و کارنه تیر مربوط به آن در گمرک مبدا، گمرک بین راه و گمرک مقصد و رعایت مقررات مربوطه کنوانسیون می باشد؛
- (س) اصطلاح «کالاهای سنگین وزن یا حجیم» به هر نوع شیء سنگین یا حجیم اطلاق می گردد، که به علت وزن، اندازه یا ماهیت آن معمولاً به وسیله یک وسیله نقلیه بسته یا کانتینر بسته، حمل نمی گردد؛
- (ش) اصطلاح «مؤسسه ضامن» به مؤسسه ای اطلاق می گردد که توسط مقامات گمرکی یا سایر مقامات ذیصلاح یک طرف متعاقد اجازه دارد برای افرادی که از رویه تیر استفاده می کنند به عنوان ضامن عمل کند؛
- (ص) اصطلاح «سازمان بین المللی» به سازمانی اطلاق می شود که توسط کمیته اجرائی مجاز است تا مسئولیت سازماندهی و عملکرد مؤثر یک سیستم تضمین بین المللی را بپذیرد؛
- (ض) اصطلاح «رویه eTIR» به معنای رویه تیری است که از طریق تبادل الکترونیکی داده ها اجرا می شود و معادل عملکردی کارنه تیر را ارائه می کند (مانند کارنه تیر عمل می کند). زمانی که مفاد کنوانسیون تیر اعمال می شود، مشخصات رویه eTIR ، مطابق پیوست (۱۱) تعریف می گردد.

(ب) محدوده عمل

ماده ۲- مقررات این کنوانسیون، شامل حمل و نقل کالاهایی می گردد که در وسایط نقلیه جاده ای، ترکیبی از وسایط نقلیه یا کانتینرها، بدون بارگیری مجدد در بین راه ، حین عبور از یک یا چند مرز بین یک گمرک خانه مبدا یک طرف متعاقد و یک گمرک خانه مقصد طرف متعاقد دیگر یا همان طرف متعاقد حمل می گردد، مشروط بر اینکه قسمتی از مسیر بین آغاز و پایان عملیات تیر، از طریق جاده صورت گرفته باشد.

ماده ۳ - برای آن که مفاد این کنوانسیون شمول پذیر گردد:

الف - عملیات حمل و نقل باید:

۱- به وسیله وسایط نقلیه جاده ای، ترکیبی از وسایط نقلیه و یا کانتینرهایی که قبلاً بر اساس شرایط مندرج در فصل (۳) (الف) مورد قبول واقع شده اند؛ یا

۲- به وسیله سایر وسایط نقلیه جاده ای، ترکیبی از وسایط نقلیه یا سایر محفظه های مذکور در فصل (۳) (پ)؛ یا

۳- توسط وسایط نقلیه جاده ای یا خودروهای ویژه مانند اتوبوس، جرثقیل، ماشین های جاروب، بتونیر و غیره، که خود به عنوان کالاهایی هستند که از یک گمرک مبدأ به یک گمرک مقصد تحت شرایط مندرج در فصل (۳) (پ) سفر می کنند، انجام شود. در صورتی که این وسایط نقلیه، حامل کالاهای دیگری باشند، مطابق با شرایطی که در قسمت (۱) یا (۲) فوق ذکر شده است، اقدام خواهد شد؛

ب- عملیات حمل و نقل باید توسط مؤسساتی که طبق مقررات ماده (۶)، مورد قبول قرار گرفته تضمین و تحت صحابت کارنه «تیر» که باید مطابق مدل ارائه شده در پیوست شماره (۱) این کنوانسیون باشد یا با رویه eTIR، صورت گیرد.

(پ) اصول

ماده ۴ - محموله هایی که به موجب رویه تیر حمل می شوند، مشمول پرداخت یا تودیع حقوق و عوارض ورودی یا خروجی در گمرک خانه های بین راهی نمی گردند.

ماده ۵ -

۱- کالاهایی که تحت صحابت کارنه تیر، در وسایط نقلیه جاده ای، ترکیبی از وسایط نقلیه یا کانتینرهای مهر و موم شده حمل می شوند به طور کلی مشمول بازرسی در گمرک خانه های بین راه نمی شوند.

۲- با این وجود، برای جلوگیری از سوء استفاده، در موارد استثنایی، مخصوصاً در مواردی که احتمال بروز تخلف می رود، مقامات گمرکی می توانند محموله ها را در این قبیل گمرک خانه ها بازرسی کنند.

فصل دوم

صدور کارنه تیر

مسئولیت مؤسسات ضامن

ماده ۶ -

۱- مقامات گمرکی یا سایر مقامات صلاحیتدار یک طرف متعهد می توانند به مؤسساتی اجازه دهند تا کارنه های تیر را چه به صورت مستقیم و چه از طریق مؤسسات وابسته صادر و به عنوان ضامن عمل کنند. این اجازه، تا زمانی برقرار است که حداقل شرایط و الزامات مندرج در پیوست (۹)، قسمت اول، رعایت شود و در صورتی که حداقل شرایط و الزامات اشاره شده، زایل شود، اجازه، لغو خواهد شد.

۲- یک مؤسسه، در هیچ کشوری مورد قبول واقع نمی گردد، مگر آنکه تضمین های آن نیز مسئولیت های ناشیه در آن کشور را در ارتباط با عملیات تحت صحابت کارنه های «تیر»، که توسط مؤسسات خارجی وابسته به همان سازمان بین المللی که خودش به آن وابسته است، پوشش دهد.

۲ (مکرر) - یک سازمان بین المللی باید توسط کمیته اجرائی مجاز باشد تا مسئولیت سازماندهی و عملکرد مؤثر یک سیستم تضمین بین المللی را بر عهده بگیرد. این مجوز تا زمانی اعطاء خواهد شد که سازمان، شرایط و الزامات مندرج در پیوست (۹)، قسمت (۳) را برآورده کند. در صورتی که این شرایط و الزامات دیگر برآورده نشود، کمیته اجرائی می تواند مجوز را لغو کند.

۳- یک مؤسسه، فقط برای افرادی که دسترسی آنها به رویه تیر، توسط مقامات صلاحیت دار طرف های متعاهدی که شخص در آن کشور، مقیم یا مستقر است رد نشده باشد، کارنه تیر صادر خواهد کرد.

۴- مجوز دسترسی به رویه تیر فقط به اشخاصی اعطاء خواهد شد که حداقل شرایط و الزامات مندرج در پیوست (۹)، قسمت دوم این کنوانسیون را دارا باشند. بدون لطمه به ماده (۳۸)، در صورت عدم اطمینان از تحقق این معیارها و ضوابط، اجازه اشاره شده لغو می شود.

۵- مجوز دسترسی به رویه تیر، طبق رویه مندرج در پیوست (۹) قسمت دوم این کنوانسیون اعطاء می گردد.

ماده ۷- فرم های کارنه «تیر» ارسالی به مؤسسات ضامن به وسیله مؤسسات خارجی مربوطه و یا سازمان های بین المللی، مشمول حقوق و عوارض گمرکی نبوده و شامل ممنوعیت ها و محدودیت های واردات و صادرات نخواهد بود.

ماده ۸-

۱- مؤسسه ضامن متعهد می شود که حداکثر تا سقف مبلغ تضمین شده، هرگونه حقوق گمرکی و عوارض واردات و صادرات را به همراه هرگونه خسارت تأخیرتأدیه (جریمه تأخیر) طبق قوانین و مقررات گمرکی کشوری که در آن، در رابطه با عملیات تیر، موارد تخلف، مشاهده و منجر به ادعایی علیه مؤسسه ضامن شده است پرداخت نماید. مؤسسه ضامن، مسئولیت پرداخت این مبالغ را با اشخاصی که مبالغ مذکور در بالا به آنها تعلق می گیرد، متضامناً بر عهده خواهد داشت.

۲- در مواردی که قوانین و مقررات یک طرف متعاقد، پرداخت حقوق و عوارض گمرکی واردات و صادرات مذکور در بند ۱ فوق الذکر را مقرر نکرده باشد، مؤسسه ضامن تعهد می کند که طبق همان شرایط، مبلغی معادل حقوق و عوارض صادرات یا واردات و هرگونه جریمه تأخیر را بپردازد.

۳- هر یک از طرف های متعاقد، حداکثر مبلغ قابل مطالبه از مؤسسه ضامن را بر اساس موارد پاراگراف (۱) و (۲) تعیین خواهند کرد.

۴- مسئولیت مؤسسه ضامن، در قبال مقامات کشوری که گمرک خانه مبداء در آن واقع شده است از زمانی شروع می شود که کارنه «تیر» توسط گمرک خانه کشور مذکور، مورد قبول واقع شده باشد. این مسئولیت در کشورهای بعدی که محموله، طبق رویه «تیر» از آنها عبور داده می شود از زمانی شروع می شود که محموله، وارد آن کشور شده باشد و یا در مواردی که عملیات «تیر» به موجب بندهای (۱) و (۲) ماده (۲۶) به حالت تعلیق در آمده باشد، از زمانی شروع می شود که کارنه «تیر» توسط گمرک خانه ای که عملیات «تیر» از آنجا ادامه می یابد (از سر گرفته می شود) مورد قبول واقع شده باشد.

۵- مسئولیت مؤسسه ضامن، نه تنها شامل کالاهایی که در کارنه «تیر» ذکر شده اند می گردد، بلکه شامل هر کالایی می شود که در کارنه تیر ذکر نگردیده ولی در قسمت مهر و موم شده وسیله نقلیه جاده ای یا در محفظه مهر و موم شده، بارگیری شده باشد. این مسئولیت شامل سایر کالاها نمی گردد.

۶- به منظور تعیین حقوق و عوارض گمرکی کالا طبق بندهای (۱) و (۲) این ماده، مشخصات مندرج در کارنه تیر در صورت عدم اثبات خلاف، «صحیح» تلقی می گردد.

ماده ۹-

۱- مؤسسه ضامن، مدت اعتبار کارنه «تیر» را با مشخص کردن یک تاریخ قطعی اعتبار، معین خواهد کرد که پس از انقضاء آن، کارنه، قابل تسلیم به گمرک خانه مبداء جهت اخذ قبولی نخواهد بود.

۲- در صورتی که کارنه تیر در تاریخ انقضاء یا قبل از آن، طبق بند (۱) این ماده، به وسیله گمرک مبداء، پذیرفته شده باشد، کارنه تا اختتام عملیات «تیر» در گمرک مقصد، معتبر خواهد بود.

ماده ۱۰-

۱- تصفیه عملیات تیر بایستی بدون تأخیر انجام گیرد.

۲- زمانی که مقامات گمرکی کشوری، بدون قید و شرط کارنه «تیر» را تصفیه کنند دیگر نمی توانند از مؤسسه ضامن، مبالغ مذکور در بندهای (۱) و (۲) ماده (۸) را مطالبه کنند مگر این که گواهی پایان عملیات تیر به نحو نادرست یا متقلبانه تهیه شده یا اساساً پایان عملیات تیر محقق نشده باشد.

ماده ۱۱-

۱- در صورتی که عملیات تیر، تصفیه نشده باشد، مقامات ذیصلاح باید:

(الف) عدم تصفیه را به دارنده کارنه تیر در آدرسی که در کارنه تیر درج شده است اطلاع دهند.

(ب) عدم تصفیه را به مؤسسه ضامن اطلاع دهند.

مقامات ذیصلاح باید حداکثر یک سال از تاریخ پذیرش کارنه تیر توسط آن مقامات، یا دو سال از زمانی که گواهی پایان عملیات تیر، جعل یا به روشی نادرست یا متقلبانه تهیه شده باشد، به انجمن ضامن اطلاع دهند.

۲- در صورتی که پرداخت مبالغ مذکور در بندهای (۱) و (۲) ماده (۸) سررسید شود، مقامات ذیصلاح حتی الامکان قبل از طرح دعوی علیه مؤسسه ضامن، مبالغ مورد نظر را، از شخص یا اشخاصی که مسئول چنین پرداختی هستند، مطالبه خواهند کرد.

۳- وجوهی که در بندهای (۱) و (۲) ماده (۸) به آن اشاره شده است حداقل ظرف یک ماه و حداکثر ظرف دو سال پس از تاریخی که به مؤسسه ضامن، اطلاع داده شده که کارنه تصفیه نشده است یا آنکه گواهی تصفیه متقلبانه و به صورت جعلی تهیه شده است، از مؤسسه ضامن مطالبه خواهد شد. مع ذلک ظرف مدت دو سال فوق الذکر در مواردی که موضوع مشمول اقدامات قضایی مربوط به تعهد پرداخت شخص یا اشخاص مذکور در بند (۲) این ماده گردد هر نوع مطالبه ای باید ظرف یک سال از تاریخی که تصمیم دادگاه لازم الاجراء می شود عنوان شود.

۴- مؤسسه ضامن، باید مبالغ مطالبه شده را ظرف مدت سه ماه از تاریخ طرح ادعای پرداخت علیه خود، پرداخت کند.

۵- در صورتی که ظرف دو سال از تاریخی که مطالبه صورت گرفته، پرداخت شده است به مقامات گمرکی دلایل قانع کننده دایر بر اینکه در رابطه با عملیات حمل و نقل تیر موردنظر، هیچ گونه تخلف و بی نظمی وجود نداشته است، ارائه گردد، مبالغ پرداخت شده، به مؤسسه ضامن مسترد می گردد. محدودیت زمانی دو ساله ممکن است مطابق با قوانین ملی تمدید شود.

فصل سوم

حمل کالا تحت صحابت کارنه تیر

(الف) قبولی وسایط نقلیه و کانتینرها

ماده ۱۲- برای اینکه وسایط نقلیه، شامل مقررات مفاد بخش (الف) و (ب) این فصل بشوند هر وسیله نقلیه جاده ای باید از لحاظ ساختمان و وسایل، مطابق با شرایط مقرر در پیوست (۲) این کنوانسیون بوده و طبق روش مقرر در پیوست شماره (۳) این کنوانسیون مورد تأیید قرار گرفته باشد. گواهی تأیید، مطابق نمونه ای که در پیوست شماره (۴) گنجانیده شده تهیه خواهد شد.

ماده ۱۳-

۱- برای اینکه کانتینرها شامل مقررات بخش های (الف) و (ب) این فصل بشوند، باید مطابق شرایطی که در قسمت (۱) پیوست (۷) مقرر گردیده است ساخته شوند و طبق روش مقرر شده در قسمت (۲) همان پیوست مورد تأیید قرار گیرند.

۲- کانتینرهایی که به موجب کنوانسیون گمرکی مربوط به کانتینرها، سال ۱۹۵۶ و موافقتنامه ناشی از آن که تحت توجهات سازمان ملل منعقد گردیده و کنوانسیون گمرکی مربوط به کانتینرها در سال ۱۹۷۲ یا هر سند بین المللی دیگر که ممکن است جانشین کنوانسیون اخیر گردد یا آن را اصلاح نماید، جهت حمل کالا تحت مهر و موم گمرک مورد تأیید قرار گرفته اند، مطابق با مقررات بند (۱) فوق الذکر محسوب می گردند و باید بدون احتیاج به تأیید بیشتر، جهت حمل به موجب رویه «تیر» مورد قبول قرار گیرند.

۱- هر یک از طرف های متعاقد، این حق را محفوظ می دارد که اعتبار تأیید وسایط نقلیه جاده ای یا کانتینرهای را که مطابق مفاد مذکور در مواد (۱۲) و (۱۳) فوق الذکر نباشند رد نماید؛ مع ذالک طرف های متعاقد چنانچه متوجه شوند که نقایص موجود، کم اهمیت بوده و احتمال قاچاق وجود ندارد از به تأخیر انداختن حمل خودداری خواهند کرد.

۲- قبل از استفاده مجدد برای حمل کالا تحت مهر و موم گمرکی، هرگونه وسیله نقلیه یا کانتینر که با شرایط درموقع اخذ قبولی مطابقت نداشته باشد باید به حالت اولیه برگردانده یا مجدداً برای اخذ قبولی معرفی گردد.

(ب) انجام حمل تحت صحابت کارنه تیر

۱- در مورد ورود موقت یک وسیله نقلیه جاده ای، ترکیبی از وسایط نقلیه یا کانتینر حامل کالا تحت کارنه تیر، هیچگونه سند گمرکی خاصی مورد نیاز نخواهد بود و برای وسیله نقلیه جاده ای یا ترکیبی از وسایط نقلیه یا کانتینر، هیچگونه تضمینی لازم نیست.

۲- مفاد بند (۱) این ماده مانع از این نخواهد شد که یک طرف متعاقد، اجرای تشریفات در گمرک خانه مقصد را که در مقررات دولت متبوع (مقررات ملی) خود قید گردیده تا اطمینان حاصل شود که وسیله نقلیه جاده ای، ترکیبی از وسایط نقلیه یا کانتینر، به محض اتمام عملیات نیز مجدداً خارج خواهند شد، درخواست ننماید.

ماده ۱۶ - زمانی که یک وسیله نقلیه جاده ای یا ترکیبی از وسایط نقلیه، عملیات تیر را اجراء می نماید، یک پلاک مستطیل شکل که کلمه «TIR» روی آن نوشته شده و مطابق با مشخصات مذکور در پیوست (۵) این کنوانسیون است، باید در قسمت جلو و یک پلاک دیگر در قسمت عقب وسیله نقلیه جاده ای یا ترکیبی از وسایط نقلیه نصب شود. این پلاک ها به نحوی نصب خواهند شد که کاملاً قابل رؤیت باشند. آنها باید قابل جابجایی بوده یا به گونه ای نصب یا طراحی شوند که بتوان این صفحات را برعکس، پوشانده، تا کرد یا به هر طریق دیگری نشان داد که حمل و نقل تیر انجام نمی شود.

۱- برای هر یک از وسایط نقلیه جاده ای یا کانتینر، یک کارنه «تیر» صادر خواهد شد. مع ذالک برای ترکیبی از وسایط نقلیه جاده ای یا برای چند کانتینر که بر روی یک وسیله نقلیه جاده ای بارگیری شده یا بر روی ترکیبی از وسایط نقلیه بارگیری شده باشند، یک کارنه تیر می تواند صادر شود. در این صورت در مانیفست (فهرست کل بار) «تیر» کالاهای تحت پوشش کارنه تیر، محتویات هر وسیله نقلیه یا ترکیب وسایط نقلیه یا هر کانتینر باید جداگانه ذکر شود.

۲- کارنه تیر فقط برای یک سفر معتبر و حداقل باید شامل تعداد صفحات جداشدنی باشد که برای حمل و نقل تیر مورد نظر ضروری است.

ماده ۱۸- عملیات «تیر» ممکن است شامل چندین گمرک خانه مبداء و مقصد باشد اما تعداد کل گمرکات مبداء و مقصد نباید از هشت گمرک تجاوز کند. کارنه تیر، تنها در صورتی می تواند به گمرکات مقصد ارائه شود که تمامی گمرکات مبداء، کارنه تیر را پذیرفته باشند. مقامات گمرکی ممکن است حداکثر تعداد گمرکات مبداء (یا مقصد) در قلمرو خود را به کمتر از هفت اما نه کمتر از سه گمرک، محدود کنند.

ماده ۱۹- کالا همراه وسیله نقلیه جاده ای، ترکیبی از وسایط نقلیه یا کانتینر، با کارنه تیر در گمرک مبداء اظهار می گردد. مقامات گمرک خانه کشور مبداء اقدامات لازم را برای حصول اطمینان نسبت به صحت و درستی مانیفست (فهرست کل بار) کالا و یا الصاق

مُهر و موم گمرک و یا بازرسی مُهر و موم گمرکی که تحت مسؤولیت مقامات گمرکی فوق الذکر، به وسیله افراد مجاز الصاق شده، معمول خواهند داشت.

ماده ۲۰- برای سفر در قلمرو یک طرف متعاقد یا چند طرف متعاقدی که یک اتحادیه گمرکی یا اقتصادی را تشکیل می دهند، مقامات گمرکی ذی صلاح می توانند محدودیت زمانی تعیین کرده و از وسیله نقلیه جاده‌ای، ترکیبی از وسایط نقلیه یا کانتینر بخواهند از مسیری مشخص و تعیین شده پیروی کنند.

ماده ۲۱- در هر یک از گمرکات بین راهی و در گمرکات مقصد، وسیله نقلیه جاده‌ای، ترکیبی از وسایط نقلیه یا کانتینر، همراه با بار و کارنه تیر مربوط به آن، باید به منظور کنترل، به مقامات گمرکی معرفی شود.

ماده ۲۲-

۱- مقامات گمرک خانه سر راه هر یک از طرف های متعاقد، به طور کلی و به جز در مواردی که محموله را طبق بند (۲) ماده (۵)، مورد بازرسی قرار می دهند، مُهر و موم گمرکی طرف های متعاقد دیگر را مشروط بر آنکه سالم و دست نخورده باشد می پذیرند، مع ذالک چنانچه از لحاظ بازرسی ضرورت داشته باشد، مقامات گمرکی فوق الذکر می توانند کالای مُهر و موم شده را مجدداً به مُهر و موم خود ممهور نمایند.

۲- مُهر و موم گمرکی که بدین ترتیب مورد قبول یک طرف متعاقد قرار می گیرد در قلمرو آن طرف متعاقد نیز از همان حمایت قانونی که در مورد مُهر و موم همان کشور اعمال می شود، برخوردار خواهد بود.

ماده ۲۳- مقامات گمرکی، به جز در موارد خاص، درخواست نمی نمایند تا:

- وسیله نقلیه زمینی، ترکیبی از وسایط نقلیه یا کانتینرها در سرزمین آن ها به حساب مؤسسه حمل و نقل اسکورت بشوند.

- وسیله نقلیه زمینی، ترکیبی از وسایط نقلیه یا کانتینرها و بارهای آنها در بین راه بازرسی شوند.

ماده ۲۴- اگر مقامات گمرکی، محموله یک وسیله نقلیه جاده‌ای، ترکیبی از وسایط نقلیه یا کانتینر را در جریان مسافرت یا در یک گمرک خانه سر راه بازرسی نمایند، باید مشخصات مُهر و موم های جدید الصاق شده و بازرسی های انجام شده را در روی اسناد کارنه «تیر» که در کشور آنها استفاده می شود و در ته قبض های مربوطه و روی اسنادی که در کارنه تیر باقی می ماند قید کنند.

ماده ۲۵- اگر مُهر و موم گمرکی، به جز در موارد مذکور در مواد (۲۴) و (۲۵)، در مسیر شکسته شود و یا آن که هر محموله ای بدون شکستن این مُهر و موم ها از بین رفته یا صدمه ببیند، روش مذکور در پیوست شماره (۱) این کنوانسیون مربوط به کارنه تیر اعمال می گردد، بدون آن که به اعمال احتمالی مفاد قانون ملی لطمه‌ای وارد آورد و صورت مجلس موجود در کارنه تیر تکمیل خواهد شد.

ماده ۲۶-

۱- زمانی که قسمتی از مسیر حمل کالا تحت کارنه تیر، در کشوری صورت گیرد که طرف متعاقد این کنوانسیون نباشد، عملیات تیر در این قسمت از مسافرت، به حالت تعلیق درخواهد آمد. در این صورت، مقامات گمرکی طرف متعاقد، که مسافرت در سرزمین آنان ادامه پیدا می کند، کارنه تیر را به منظور ادامه عملیات تیر قبول خواهند کرد مشروط بر این که مُهر و موم های گمرک و/یا علائم مشخصه، دست نخورده و سالم باشند؛ در صورتی که مُهر و موم های گمرکی دست نخورده باقی نماند، مقامات گمرکی می توانند طبق مقررات ماده (۲۵)، کارنه تیر را برای از سرگیری حمل و نقل تیر بپذیرند.

۲- همان شرایط در مورد قسمتی از مسافرت در سرزمین طرف متعاقد که کارنه تیر به علت وجود روش های ساده تر ترانزیت گمرکی و یا در موقعی که استفاده از رژیم ترانزیت گمرک ضروری نباشد، توسط دارنده کارنه تیر مورد استفاده قرار نمی گیرد اعمال می گردد.

۳- در چنین مواردی، گمرک خانه ای که عملیات تیر در آن به حالت تعلیق در آمده است یا ادامه پیدا کرده است باید گمرک خانه خروجی بین راه و همچنین گمرک خانه ورودی بین راه باشد.

ماده ۲۷- بر اساس مفاد این کنوانسیون و علی الخصوص بر اساس ماده (۱۸)، یک گمرک خانه مقصد دیگر، می تواند جانشین گمرک خانه مقصد اصلی که در ابتدا مشخص شده است گردد.

ماده ۲۸-

۱- خاتمه عملیات تیر باید توسط مقامات گمرکی، بدون تأخیر تأیید شود. خاتمه یک عملیات تیر ممکن است بدون قید و شرط و یا با قید و شرط گواهی شود: در مواردی که پایان عملیات تیر با قید و شرط گواهی می شود، این امر باید به دلیل واقعیت های مرتبط با خود عملیات تیر باشد. این واقعیات باید به وضوح در کارنه تیر درج شوند.

۲- در مواردی که کالا تحت رویه گمرکی دیگری یا سیستم دیگری از کنترل گمرکی قرار می گیرد، کلیه تخلفاتی که ممکن است تحت رویه گمرکی مزبور یا سیستم کنترل گمرکی اشاره شده حادث شود، نباید به شخص دارنده کارنه تیر یا هر شخص دیگری که از طرف او عمل می کند، نسبت داده شود.

(پ) مقررات مربوط به حمل کالاهای سنگین وزن یا حجیم

ماده ۲۹-

۱- استفاده از مفاد این فصل فقط شامل حمل و نقل کالاهای سنگین وزن و یا حجیم می گردد که در بند فرعی (د) ماده (۱) این کنوانسیون تعریف شده است.

۲- در مواردی که مفاد این بخش شمول پذیر می باشد و در صورت موافقت مقامات گمرک خانه مبدأ، کالاهای سنگین وزن یا حجیم می توانند به وسیله وسایط نقلیه یا کانتینرهای مهر و موم نشده حمل گردند.

۳- مفاد این بخش فقط در صورتی شمول پذیر می گردد که به نظر گمرک خانه مبدأ، کالاهای سنگین وزن یا حجیم مورد حمل یا هر نوع قطعات همراه آنان را بتوان با سهولت، با مراجعه به شرح مندرج تشخیص داد، به آنها مهر و موم گمرک زد و/یا علائم مشخصه منظور کرد تا از هرگونه تعویض آنان یا برداشتن کالاها بدون آنکه مشهود باشد جلوگیری به عمل آید.

ماده ۳۰- کلیه مفاد این کنوانسیون، مگر آن مفادی که به موجب مفاد خاص این بخش مستثنی می گردند در مورد حمل و نقل کالاهای سنگین وزن یا حجیم تحت رویه «تیر» نیز اعمال می گردد.

ماده ۳۱- مسؤلیت مؤسسه ضامن، نه تنها شامل کالاهایی که در کارنه تیر درج شده می شود بلکه شامل کالاهایی نیز می گردد که با وجود آن که در کارنه ذکر نشده در روی سطح بارگیری شده یا میان کالاهایی که در کارنه «تیر» ذکر شده قرار دارد.

ماده ۳۲- در روی جلد و کلیه اسناد کارنه تیر، کلمه کالای سنگین وزن یا حجیم با حروف بزرگ به زبان انگلیسی یا فرانسه نوشته خواهد شد.

ماده ۳۳- مقامات گمرک خانه مبدأ می توانند خواهان الصاق صورت بسته بندی ها، تصاویر و نقشه ها و غیره جهت شناسایی کالاهایی که حمل می شوند به کارنه تیر باشند. در این صورت مقامات مذکور مدارک فوق الذکر را ظهن نویسی (تأیید) کرده و یک نسخه از مدارک فوق الذکر به داخل جلد کارنه تیر پیوست خواهد شد و در کلیه مانیفست های کارنه تیر به این مدارک اشاره گردد.

ماده ۳۴- مقامات گمرکات بین راه هر یک از طرف های متعاقد، مهر و موم گمرکی و/یا علامات مشخصه ای را که به وسیله مقامات صلاحیتدار از طرف متعاقد دیگر نصب گردیده، قبول خواهند کرد؛ با وجود این، مقامات مذکور می توانند مهر و موم و/یا

علائم مشخصه اضافی به کالا اضافه نمایند و در این صورت مشخصات مهر و موم یا علائم مشخصه جدید را در روی اسناد کارنه تیر مورد استفاده در کشور متبوع آنان و در روی ته قبض مربوطه و در روی اسنادی که در کارنه تیر باقی مانده است قید نمایند.

ماده ۳۵- اگر مقامات گمرکی که گمرکات بین راه در طول مسافت که کالا را مورد بازرسی قرار می دهند مجبور شوند مهر و موم را شکسته و یا علائم مشخصه را پاک کنند، مهر و موم جدید و یا علائم مشخصه جدید را در روی اسناد کارنه تیر مورد استفاده در کشور متبوع آنها و در روی ته قبض مربوطه و در روی اسناد باقیمانده در کارنه تیر ثبت خواهند کرد.

فصل چهارم

تخلفات

ماده ۳۶- هرگونه تخلف از مفاد این کنوانسیون باعث می گردد که مجرم به مجازات مذکور در قوانین کشوری که جرم در آن واقع شده محکوم گردد.

ماده ۳۷- اگر نتوان سرزمینی را که تخلف در آن به وقوع پیوسته است مشخص کرد، در این صورت چنین فرض خواهد شد که جرم در سرزمین طرف متعاقد که تخلف در آنجا کشف گردیده، به وقوع پیوسته است.

ماده ۳۸-

۱- هر یک از طرف های متعاقد حق خواهند داشت هر فرد مجرمی را که نسبت به قوانین گمرکی یا مقررات موضوع حمل و نقل بین المللی کالا جرم بزرگی مرتکب شده باشد به طور موقت یا دائم، از مزایای این کنوانسیون محروم کنند. شرایطی که در آن تخلف علیه قوانین یا مقررات گمرکی، جدی تلقی می شود توسط طرف متعاقد تصمیم گیری خواهد شد.

۲- این استثناء بلافاصله به مقامات صلاحیتدار طرف متعاقدی که شخص مربوطه در قلمرو آن مستقر یا مقیم است و همچنین به مؤسسات ضامن کشور یا قلمرو گمرکی محل ارتکاب جرم و به هیأت اجرایی تیر اطلاع داده خواهد شد.

ماده ۳۹- زمانی که عملیات تیر که از جهات دیگر صحیح بوده مورد قبول قرار گرفت:

۱- طرف های متعاقد در مورد رعایت محدودیت زمانی و یا مسیرهای معین شده، تخلفات جزئی را در نظر نخواهند گرفت.

۲- به همین ترتیب، تفاوت های میان مشخصات مذکور در مانیفست (فهرست کل بار) کالاهای کارنه تیر و محتویات واقعی یک وسیله نقلیه جاده ای، ترکیبی از وسایط نقلیه یا کانتینر، زمانی که مدارک و شواهدی ارائه گردد که مقامات صلاحیتدار را مجاب نماید که اختلافات مذکور در اثر خطای عمدی یا به واسطه اهمال در زمان بارگیری و ارسال کالاها و یا در هنگام صدور مانیفست (فهرست کل بار) نبوده است، به عنوان تخلف دارنده کارنه تیر از این کنوانسیون محسوب نخواهد شد.

ماده ۴۰- مقامات گمرکات کشورهای مبدأ و مقصد، دارنده کارنه تیر را در رابطه با اختلافاتی که ممکن است در آن کشور کشف گردد مسؤول نخواهند دانست مشروط بر آنکه اختلافات مذکور در واقع ناشی از اعمال روش های گمرکی باشد که قبل یا بعد از عملیات تیر صورت گرفته و دارنده کارنه در آن دخالتی نداشته است.

ماده ۴۱- وقتی مقامات گمرکی اطمینان حاصل نمایند که کالاهای مذکور در مانیفست (فهرست کل بار) یک کارنه تیر در اثر حادثه یا حوادث قهریه (عوامل فورس ماژور) از بین رفته و یا به طور قطعی مفقود شده اند یا به علت ماهیت خود نقصان و کسری دارند، کالاهای فوق الذکر را از پرداخت حقوق و عوارض گمرکی که معمولاً اخذ می گردند معاف خواهند کرد.

ماده ۴۲- با دریافت درخواست حاوی دلایل مربوطه از سوی یک طرف متعاقد، مقامات صلاحیتدار دخیل در عملیات تیر کلیه اطلاعات موجود مورد نیاز جهت اجرای مفاد مواد (۳۹)، (۴۰) و (۴۱) فوق الذکر را در اختیار طرف متعاقد متقاضی قرار خواهند داد.

ماده ۴۲ (مکرر) - مقامات ذی صلاح ضمن همکاری نزدیک با مؤسسات، تمام اقدامات لازم را برای اطمینان از استفاده صحیح از کارنه تیر انجام خواهند داد. برای این منظور آنها ممکن است اقدامات کنترلی ملی و بین المللی مناسب را اتخاذ کنند. اقدامات کنترل ملی اتخاذ شده در این زمینه توسط مقامات ذیصلاح باید بلافاصله به هیأت اجرایی تیر اطلاع داده شود که مطابقت آنها را با مفاد کنوانسیون بررسی خواهد کرد. اقدامات کنترلی بین المللی توسط کمیته اجرائی اتخاذ خواهد شد.

ماده ۴۲ (سوم) - مقامات صلاحیتدار طرفهای متعاقد، در صورت اقتضاء، اطلاعاتی را که برای انجام تعهدی که مطابق با پیوست (۹)، قسمت (۱)، ماده (۱) (ج) (۳) نیاز دارند، به مؤسسات مجاز ارائه خواهند کرد. پیوست (۱۰) اطلاعاتی که باید در موارد خاص ارائه شود را مشخص می کند.

فصل پنجم

ملاحظات توضیحی

ماده ۴۳ - ملاحظات توضیحی مذکور در پیوست های (۶) و (۷) بخش سوم، و پیوست (۱۱) بخش دوم، برخی از مفاد این کنوانسیون و پیوست های آن را تفسیر و همچنین برخی از کاربردهای پیشنهادی (اعمال توصیه شده) را تشریح می نمایند.

فصل ششم

مقررات متفرقه

ماده ۴۴ - هر یک از طرف های متعاقد، تسهیلات زیر را برای مؤسسات ضامن فراهم می نماید:
الف - انتقال وجه لازم جهت مبالغی که توسط مقامات طرف های متعاقد، به موجب مفاد ماده (۸) این کنوانسیون مطالبه شده است.

ب - انتقال وجه جهت پرداخت فرم های کارنه تیر که توسط مؤسسات مربوطه خارجی یا سازمان های بین المللی، برای مؤسسات ضامن ارسال گردیده است.

ماده ۴۵ - هر یک از طرف های متعاقد، فهرست گمرک خانه های مبدأ، گمرک خانه های بین راهی و گمرکات مقصد را که جهت اجرای عملیات تیر مورد تأیید قرار گرفته است، برای انجام عملیات تیر منتشر خواهد کرد. طرف های متعاقد قلمروهای مجاور، جهت حصول توافق در مورد ادارات مرزی مربوطه و ساعات کار آنان با یکدیگر مشورت خواهند کرد.

ماده ۴۶ -

۱- در مورد امورگمرکی در رابطه با عملیات گمرکی مذکور در این کنوانسیون، هیچگونه وجهی دریافت نمی گردد، مگر آنکه این قبیل امورگمرکی در روز، ساعات یا مکانی غیر از آنچه که معمولاً برای این گونه عملیات در نظر گرفته شده است، انجام گردد.

۲- طرف های متعاقد تا سرحد امکان، تسهیلات لازم را در گمرک خانه ها جهت عملیات گمرکی مربوط به کالاهای فسادپذیر فراهم خواهند کرد.

ماده ۴۷ -

۱- مفاد این کنوانسیون مانع اجرای محدودیت ها و نظارت هایی که طبق مقررات ملی در زمینه های اخلاق اجتماعی، امنیت عمومی، بهداشت و سلامت عمومی یا درباره آفات دامی و نباتی معمول می گردد، نخواهد شد و نه از اخذ عوارضی که به موجب چنین مقرراتی وصول می شود جلوگیری خواهد کرد.

۲- مفاد این کنوانسیون مانع اجرای سایر مقررات حاکم بر حمل و نقل، اعم از مقررات ملی یا مقررات بین المللی، نخواهد بود.

ماده ۴۸- هیچیک از مفاد این کنوانسیون مانع از این نخواهد شد که طرفهای متعاهدی که یک اتحادیه گمرکی یا اقتصادی را تشکیل می دهند نتوانند در مورد عملیات حمل و نقلی که از سرزمین آنها شروع شده یا در آن به اتمام می رسد و یا از آن عبور می کند مقررات ویژه ای را وضع نمایند، به شرط آنکه این قبیل مقررات، تسهیلاتی را که در این کنوانسیون پیش بینی شده کاهش ندهند.

ماده ۴۹- این کنوانسیون، مانع اجرای تسهیلات بیشتری که طرف های متعاهد، یا از طریق مقررات یک جانبه، یا به موجب موافقتنامه های دو جانبه یا چند جانبه اعطاء کرده یا مایل به اعطاء آن باشد نخواهد شد به شرط آن که این قبیل تسهیلات، مانع اجرای مفاد این کنوانسیون و به ویژه مانع اجرای عملیات تیر نگردند.

ماده ۵۰- طرف های متعاهد به موجب درخواست، اطلاعات لازم جهت اجرای مفاد این کنوانسیون به ویژه اطلاعات مربوط به قبولی و تأیید وسیله نقلیه جاده ای و کانتینرها و اطلاعات مربوط به مشخصات فنی و ساخت آنها را در اختیار یکدیگر قرار خواهند داد.

ماده ۵۱- پیوست های ضمیمه این کنوانسیون، جزء لاینفک این کنوانسیون محسوب می شوند.

فصل هفتم

مقررات نهایی

ماده ۵۲- امضاء، تنفیذ، قبول، تصویب و الحاق

۱- کلیه کشورهای عضو سازمان ملل متحد، یا اعضاء هر یک از آژانس های تخصصی یا اعضاء آژانس بین المللی انرژی اتمی یا طرف های اساسنامه دیوان بین المللی دادگستری و هر یک از کشورهای دعوت شده توسط مجمع عمومی سازمان ملل متحد می توانند طرف های متعاهد این کنوانسیون گردند:

الف - با امضاء آن بدون شرط تنفیذ، قبول یا تصویب

ب - با تودیع سند تنفیذ، قبول یا تصویب متعاقب امضاء بشرط تنفیذ، قبول یا تصویب؛ یا

پ - با تودیع سند الحاق.

۲- این کنوانسیون از تاریخ اول ژانویه ۱۹۷۶ لغایت اول دسامبر ۱۹۷۶ جهت امضاء کشورهایی که در بند (۱) این ماده به آنها اشاره شده است، در دفتر سازمان ملل متحد در ژنو مفتوح خواهد بود؛ پس از این تاریخ، کنوانسیون برای الحاق آنان مفتوح خواهد بود.

۳- اتحادیه های گمرکی یا اقتصادی، می توانند همراه با تمام کشورهای عضو آنان یا در هر زمانی پس از آن که کلیه کشورهای عضو آن ها، طرف های متعاهد این کنوانسیون گردیدند، طبق مفاد بندهای (۱) و (۲) این ماده، طرف های متعاهد این کنوانسیون گردند؛ اما این اتحادیه ها حق رأی نخواهند داشت.

۴- اسناد تنفیذ، تصویب یا الحاق، نزد دبیر کل ملل متحد تودیع خواهد شد.

ماده ۵۳- اجرای کنوانسیون

۱- این کنوانسیون شش ماه پس از تاریخی که (۵) کشور از کشورهای مذکور در بند (۱) ماده (۵۲)، بدون شرط تنفیذ، قبول، تصویب، آن را امضاء کرده یا اسناد تنفیذ، قبول، تصویب یا الحاق خودشان را به آن تودیع کنند، به مرحله اجرا در می آید.

۲- پس از این که (۵) کشور از کشورهای موضوع پاراگراف (۱) ماده (۵۲)، کنوانسیون را بدون شرط تنفیذ، قبول یا تصویب، امضاء نمودند و یا اسناد تنفیذ، قبول، تصویب یا الحاق خودشان را تودیع کردند، کنوانسیون برای اعضاء جدید، شش ماه بعد از اینکه اسناد تنفیذ، قبول، تصویب یا الحاقشان را تودیع نمودند وارد مرحله اجراء خواهد شد.

۳- هر سند تنفیذ، قبول، تصویب یا الحاق که پس از لازم الاجرا شدن اصلاحیه‌ای بر این کنوانسیون تودیع شود به منزله پیوستن به کنوانسیون اصلاح شده تلقی خواهد گردید.

۴- هر سندی از انواع فوق که بعد از انجام اصلاحیه ولی قبل از لازم الاجرا شدن اصلاحیه مزبور تسلیم شود به منزله پیوستن به کنوانسیون اصلاح شده از تاریخ لازم الاجرا شدن اصلاحیه تلقی خواهد گردید.

ماده ۵۴ - کناره گیری

۱- هر یک از طرف های متعاقد می تواند با اطلاع دبیرکل سازمان ملل متحد از کنوانسیون کناره گیری کند.

۲- کناره گیری از کنوانسیون، (۱۵) ماه پس از تاریخی که دبیرکل سازمان ملل، ابلاغیه فسخ (انصراف) را دریافت می کند، عملی خواهد بود.

۳- اعتبار کارنه های تیری که قبل از رسمیت یافتن فسخ، توسط گمرک خانه مبدأ پذیرفته شده تغییری نکرده و ضمانت مؤسسات ضامن، طبق مقررات این کنوانسیون معتبر خواهد بود.

ماده ۵۵ - فسخ

اگر پس از به اجرا درآمدن این کنوانسیون، تعداد کشورهای متعاقد، برای هر دوره (۱۲) ماهه متوالی به کمتر از (۵) کشور برسد، این کنوانسیون پس از پایان دوره (۱۲) ماهه، اثر خود را از دست خواهد داد.

ماده ۵۶ - فسخ کنوانسیون عملیات تیر سال ۱۹۵۹

۱- این کنوانسیون از تاریخ لازم الاجرا شدن، کنوانسیون تیر سال ۱۹۵۹ را در رابطه با طرف های متعاقد با آن کنوانسیون، ملغی و جانشین آن می گردد.

۲- گواهی های قبولی که برای وسایط نقلیه زمینی و کانتینر به موجب کنوانسیون تیر ۱۹۵۹ صادر شده اند برای مدتی که اعتبار دارند یا برای مدتی که تمدید شده اند برای حمل کالا تحت مهر و موم گمرکی طرف های متعاقد این کنوانسیون مورد قبول قرار خواهند گرفت، به شرط آن که این قبیل وسایط نقلیه و کانتینرها، شرایطی را که به موجب آن شرایط مورد قبول قرار گرفته بودند کماکان اجرا نمایند.

ماده ۵۷- حل و فصل اختلافات

۱- هر نوع اختلافی که در رابطه با تفسیر یا اجرای این کنوانسیون بین دو یا چند طرف متعاقد بروز کند حتی الامکان از طریق مذاکره بین طرف های اختلاف یا سایر طرق رفع اختلاف حل و فصل می شود.

۲- هر نوع اختلافی که در رابطه با تفسیر یا اجرای این کنوانسیون بین دو یا چند طرف متعاقد بروز کند که طبق طرق مذکور در بند (۱) این ماده برطرف نشود، به درخواست یکی از طرف ها، به یک هیأت داور متشکل از افراد زیر ارجاع خواهد شد: هر یک از طرف های دعوی، یک نفر داور را تعیین خواهند کرد و داوران تعیین شده داور دیگری را به عنوان رئیس هیأت تعیین خواهند کرد.

اگر سه ماه پس از دریافت درخواست، یکی از طرف ها نتواند داور را تعیین نماید و یا آنکه داوران نتوانند داور رئیس را انتخاب نمایند، هر یک از طرف ها می توانند از دبیرکل سازمان ملل درخواست نمایند که یک داور یا رئیس هیأت داور را تعیین نماید.

۳- تصمیم هیأت داور که به موجب مفاد بند (۲) تعیین شده اند برای طرفین اختلاف، لازم الاجرا خواهد بود.

۴- هیأت داورى راساً مقررات مربوط به دادرسی خود را تعیین خواهد کرد.

۵- تصمیمات هیأت داورى با اکثریت آراء اتخاذ خواهد شد.

۶- هر نوع اختلافی که در رابطه با تفسیر یا اجرای رأی صادره بین طرف های اختلاف بروز نماید می تواند توسط هر یک از طرفین، برای داوری به همان هیأت داوری که رأی را صادر کرده ارجاع گردد.

ماده ۵۸ - قید و شرط (تحدید تعهد)

۱- هر کشوری می تواند هنگام امضاء تصویب یا الحاق به این کنوانسیون اعلام نماید که خود را ملزم به اجرای بندهای (۲) تا (۶) ماده (۵۷) این کنوانسیون نمی داند. سایر طرف های متعاقد، به موجب مفاد بندهای فوق الذکر در قبال هر طرف متعاقد که با چنین قید و شرطی وارد کنوانسیون شده است ملزم نخواهد بود.

۲- هر طرف متعاقد که به موجب بند (۱) این ماده شرطی را وارد کرده باشد، می تواند هر وقت که بخواهد با اطلاع به دبیرکل سازمان ملل، از این شرط صرف نظر کند.

۳- به غیر از قید و شرط های مندرج در بند (۱) این ماده، هیچ قید و شرطی برای این کنوانسیون مجاز نخواهد بود.

ماده ۵۸ (مکرر) - کمیته اجرائی

یک کمیته اجرائی مرکب از تمامی طرف های متعاقد تشکیل خواهد شد. ترکیب، وظایف و آیین کار آن در پیوست (۸) آمده است.

ماده ۵۸ (سوم) - هیأت اجرایی تیر

کمیته اجرائی، یک هیأت اجرایی تیر را به عنوان یک نهاد فرعی ایجاد خواهد کرد که از طرف آن وظایفی را که کنوانسیون و کمیته به آن محول کرده اند، انجام خواهد داد. ترکیب، وظایف و آیین کار آن در پیوست (۸) آمده است.

ماده ۵۸ (چهارم) - ارگان اجرایی فنی

یک نهاد اجرایی فنی تشکیل خواهد شد. ترکیب، وظایف و آیین کار آن در پیوست (۱۱) آمده است.

ماده ۵۹ - رویه اصلاح این کنوانسیون

۱- این کنوانسیون به انضمام پیوست های ضمیمه آن می تواند به موجب پیشنهاد یک طرف متعاقد و طبق روشی که در این ماده مقرر شده است اصلاح شود.

۲- به استثنای مواردی که در ماده (۶۰) (مکرر) پیش بینی شده است، هرگونه اصلاحیه پیشنهادی برای این کنوانسیون توسط کمیته اجرائی متشکل از همه طرف های متعاقد طبق مقررات رویه مندرج در پیوست (۸) مورد بررسی قرار خواهد گرفت. هر گونه اصلاحیه ای که در جلسه کمیته اجرائی بررسی یا تهیه شده و توسط آن با اکثریت دو سوم اعضای حاضر و رأی دهنده به تصویب می رسد، توسط دبیر کل سازمان ملل متحد برای پذیرش طرف های متعاقد ابلاغ خواهد شد.

۳- به استثنای مواردی که در مواد (۶۰) و (۶۰) مکرر پیش بینی شده است، هر اصلاحیه پیشنهادی شده که طبق بند فوق الذکر ابلاغ شده است، سه ماه پس از انقضای یک دوره دوازده ماهه پس از تاریخ ابلاغ اصلاحیه پیشنهادی که در طی آن مدت هیچگونه اعتراض نسبت به اصلاحیه پیشنهادی توسط کشوری که طرف متعاقد است به دبیرکل سازمان ملل تسلیم نشده باشد، توسط کلیه طرف های متعاقد لازم الاجراء خواهد بود.

۴- چنانچه طبق مفاد بند (۳) این ماده نسبت به اصلاحیه پیشنهادی اعتراضی تسلیم گردد، باید چنین فرض کرد که اصلاحیه، مورد قبول واقع نشده و بلااثر خواهد بود.

ماده ۶۰ - رویه ویژه جهت اصلاح پیوست های (۱)، (۲)، (۳)، (۴)، (۵)، (۶)، (۷)، (۸)، (۹) و (۱۰)

۱- هرگونه اصلاحیه پیشنهادی در مورد پیوست های شماره (۱)، (۲)، (۳)، (۴)، (۵)، (۶)، (۷)، (۸)، (۹) و (۱۰) که طبق بندهای (۱) و (۲) ماده (۵۹) مورد بررسی قرار گرفته باشد از تاریخی که کمیته اجرائی در هنگام اتخاذ آن معین خواهد کرد لازم الاجرا خواهد بود مگر اینکه در تاریخی قبل از تاریخ مذکور که همزمان توسط کمیته اجرائی تعیین گردیده یک پنجم کشورهای طرفین متعاقد

- و یا پنج کشور طرف متعاقد، هر کدام کمتر باشد، اعتراض خود را نسبت به اصلاحیه به دبیرکل سازمان ملل تسلیم نمایند. تاریخ های مذکور در این بند، توسط کمیته اجرائی با دوسوم اکثریت حاضر و اخذ رأی تعیین می گردد.
- ۲- هر اصلاحیه که طبق روشهای مقرر در بند (۱) فوق الذکر اتخاذ شود به محض لازم الاجرا شدن از لحاظ کلیه طرف های متعاقد، هر یک از مفاد قبلی را که اصلاحیه به آن مربوط می گردد لغو کرده و جانشین آن می گردد.
- ماده ۶۰ (مکرر) - رویه ویژه برای لازم الاجرا شدن پیوست (۱۱) و اصلاحات آن**
- ۱- پیوست (۱۱) که طبق بندهای (۱) و (۲) ماده (۵۹) در نظر گرفته شده است در مورد کلیه طرف های متعاقد، سه ماه پس از انقضای دوره دوازده ماهه پس از تاریخ ابلاغ دبیر کل سازمان ملل متحد، لازم الاجرا خواهد شد به استثنای آن دسته از طرف های متعاقدی که ظرف مدت سه ماه فوق الذکر از عدم پذیرش پیوست (۱۱) به دبیر کل اطلاع داده اند. پیوست (۱۱) برای طرف های متعاقدی که اخطار عدم پذیرش خود را پس می گیرند شش ماه پس از تاریخی که پس گرفتن این اطلاعیه توسط امین، دریافت شده است، لازم الاجرا خواهد شد.
- ۲- هر گونه اصلاحیه پیشنهادی برای پیوست (۱۱)، توسط کمیته اجرائی مورد بررسی قرار خواهد گرفت. این اصلاحیه ها با اکثریت طرف های متعاقدی که درخصوص پیوست (۱۱) حاضر و رأی دهنده هستند، به تصویب خواهد رسید.
- ۳- اصلاحات پیوست (۱۱) که مطابق بند (۲) این ماده مورد بررسی و تصویب قرار گرفته است، توسط دبیر کل سازمان ملل متحد، برای اطلاع به کلیه طرف های متعاقد یا برای آن دسته از طرف های متعاقدی که درخصوص پیوست (۱۱) ملزم به پذیرش هستند، ابلاغ خواهد شد.
- ۴- تاریخ لازم الاجرا شدن این اصلاحیه ها در زمان تصویب آن ها با اکثریت طرف های متعاقدی که درخصوص پیوست (۱۱) حاضر بوده و رأی می دهند، تعیین می شود.
- ۵- اصلاحات، مطابق بند (۴) این ماده لازم الاجرا خواهد شد، مگر این که در تاریخ قبلی که در زمان تصویب تعیین شده باشد، یک پنجم یا پنج کشور طرف متعاقدی که به پیوست (۱۱) متعهد شده اند، هر کدام کمتر باشد، اعتراض خود را نسبت به اصلاحات به دبیر کل اعلام کنند.
- ۶- پس از لازم الاجرا شدن هر اصلاحیه ای که طبق رویه های مندرج در بندهای (۲) تا (۵) این ماده اتخاذ می شود، برای همه طرف های متعاقدی که به پیوست (۱۱) متعهد شده اند، جایگزین و جایگزین مقررات قبلی می شود که اصلاحیه به آن اشاره دارد.
- ماده ۶۱- درخواست ها، اطلاعیه ها و اعتراض ها**
- دبیرکل سازمان ملل کلیه طرف های متعاقد و کلیه کشورهای مذکور در بند (۱) ماده (۵۲) این کنوانسیون را از هرگونه درخواست ابلاغ یا اعتراض تحت ماده های (۵۹) و (۶۰) و (۶۰) (مکرر) فوق الذکر و تاریخی را که هر اصلاحیه ای از آن تاریخ لازم الاجرا می شود مطلع خواهد کرد.
- ماده ۶۲- کنفرانس تجدیدنظر (بازنگری)**
- ۱- هر کشوری که طرف متعاقد این کنوانسیون باشد، می تواند با ارسال اطلاعیه ای به دبیرکل سازمان ملل تقاضا کند به منظور تجدیدنظر در مفاد این کنوانسیون، کنفرانس تشکیل شود.
- ۲- کنفرانس تجدیدنظر که از کلیه طرف های متعاقد و کلیه کشورهای مذکور در بند (۱) ماده (۵۲) برای شرکت در آن دعوت به عمل خواهد آمد توسط دبیرکل سازمان ملل تشکیل خواهد شد به شرط آن که ظرف مدت شش ماه از تاریخ اطلاع دبیرکل سازمان ملل به طرف های متعاقد، حداقل یک چهارم کشورهایایی که طرف متعاقد باشند موافقت خود را با تقاضای تشکیل کنفرانس به اطلاع دبیرکل رسانده باشند.

۳- کنفرانس تجدیدنظر که از کلیه طرف های متعاقد و کلیه کشورهای مذکور در بند (۱) ماده (۵۲) برای شرکت در آن دعوت خواهد شد همچنین می تواند توسط دبیرکل سازمان ملل پس از اطلاع از درخواست کمیته اجرائی تشکیل گردد. کمیته اجرائی در صورت موافقت و رأی اکثریت حاضرین در کمیته، تشکیل کنفرانس را درخواست می نماید.

۴- چنانچه طبق بندهای (۱) و یا (۳) این ماده، کنفرانس تشکیل شود دبیرکل سازمان ملل متحد مراتب را به اطلاع طرف های متعاقد خواهد رساند و از کلیه آنان دعوت خواهد کرد ظرف سه ماه، پیشنهادهای را که مایلند در کنفرانس، مورد بررسی قرار گیرد تسلیم نمایند. دبیرکل، حداقل سه ماه قبل از تاریخی که کنفرانس تشکیل می شود دستور موقت جلسه کنفرانس و متن پیشنهادهای دریافتی را بین کلیه طرف های متعاقد، توزیع می کند.

ماده ۶۳ - اطلاعیه ها

علاوه بر اطلاعیه ها و ابلاغیه های پیش بینی شده در مواد (۶۱) و (۶۲)، دبیرکل سازمان ملل متحد، کلیه کشورهای مذکور در ماده (۵۲) را از مواد زیر مطلع خواهد کرد:

الف- امضاء ها ، تنفیذها ، قبولی ها، تصویب ها و الحاق ها به کنوانسیون طبق ماده (۵۲) ؛

ب- تاریخ های لازم الاجراء شدن این کنوانسیون به موجب ماده (۵۳) ؛

پ- کناره گیری ها از کنوانسیون طبق ماده (۵۴) ؛

ت- اختتام کنوانسیون طبق ماده (۵۵) ؛

ث- قید و شرط ها طبق ماده (۵۸) .

ماده ۶۴ - متن معتبر

پس از ۳۱ دسامبر ۱۹۷۶، نسخه اصلی این کنوانسیون، نزد دبیرکل سازمان ملل متحد سپرده خواهد شد. دبیرکل سازمان ملل متحد نسخه های گواهی شده این کنوانسیون را برای هر یک از طرف های متعاقد و کشورهای مذکور در بند (۱) ماده (۵۲) که جزء طرف های متعاقد نمی باشد، ارسال می دارد.

قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون تجدیدنظر شده کیوتو

در مورد

ساده و هماهنگ سازی تشریفات گمرکی

مصوب ۱۳۸۹/۱۲/۴ مجلس شورای اسلامی

ماده واحده - به دولت جمهوری اسلامی ایران اجازه داده می شود به کنوانسیون تجدیدنظر شده کیوتو در مورد ساده و هماهنگ سازی تشریفات گمرکی، به شرح پیوست ملحق گردد.

تبصره - اعمال هرگونه اصلاحاتی که از طریق تعیین شده در بندهای (۲) و (۳) ماده (۱۵) و بند (۲) ماده (۱۶) در کنوانسیون صورت گیرد در رابطه با دولت جمهوری اسلامی ایران منوط به تصویب مجلس شورای اسلامی است.

کنوانسیون تجدیدنظر شده کیوتو^۲ در مورد ساده و هماهنگ‌سازی تشریفات گمرکی

مقدمه

طرف های متعاقد این کنوانسیون که تحت نظر شورای همکاری های گمرکی تهیه و تدوین شده است، ضمن تلاش برای رفع تفاوت بین رویه‌ها و تشریفات گمرکی طرف های متعاقد که می‌تواند سبب کندی تجارت و سایر مبادلات بین‌المللی گردد، با تمایل به کمک مؤثر به توسعه این گونه مبادلات و تجارت، از طریق ساده و هماهنگ‌سازی رویه‌ها و تشریفات گمرکی و نیز به وسیله توسعه همکاری های بین‌المللی، با توجه به امکان دستیابی به منافع اساسی حاصل از تسهیل تجارت بین‌المللی بدون نقض معیارهای مناسب کنترل گمرکی، با امعان نظر به این که ساده و هماهنگ‌سازی مزبور، به ویژه، با اعمال اصول زیر قابل حصول است:

- اجراء برنامه‌هایی به منظور نوین‌سازی مستمر رویه‌ها و تشریفات گمرکی و در نتیجه افزایش کارآیی و اثربخشی؛
 - اعمال رویه‌ها و تشریفات گمرکی به شیوه‌ای قابل پیش‌بینی، پایدار و شفاف؛
 - ارائه کلیه اطلاعات ضروری در مورد قوانین، مقررات، دستورالعمل‌های اجرائی، رویه‌ها و تشریفات گمرکی به طرف های ذی‌نفع؛
 - کاربرد فنون جدید مانند مدیریت خطر و کنترل براساس بازبینی و حداکثر استفاده از فن‌آوری اطلاعات؛
 - همکاری با دیگر مقامات ملی، گمرکات و جوامع تجاری، در صورت اقتضاء؛
 - اجرای معیارهای بین‌المللی مربوط؛
 - ارائه فرآیندهای سهل‌الحصول رسیدگی اداری و قضائی به طرف های تحت تاثیر؛
- با اعتقاد به این که سند بین‌المللی حاوی هدف ها و اصول فوق‌الذکر که طرف های متعاقد، ملزم به اجراء آن می‌شوند، منجر به تحقق درجه بالایی از ساده و هماهنگ‌سازی رویه‌ها و تشریفات گمرکی که یکی از اهداف عمده شورای همکاری های گمرکی است، شده و در نتیجه مساعدت قابل توجهی به تسهیل تجارت بین‌المللی می‌نماید، به شرح زیر توافق نموده‌اند:

فصل اول

تعاریف

ماده ۱- از نظر این کنوانسیون:

- (الف) «استاندارد» به معنی مقرراتی است که اجراء آن برای نیل به هماهنگ و ساده کردن رویه‌ها و تشریفات گمرکی، ضروری محسوب می‌شود؛
- (ب) «استاندارد موقت» به معنی استاندارد مذکور در پیوست کلی است که اجراء آن در زمان طولانی‌تری مجاز می‌باشد؛
- (پ) «رویه توصیه شده» به معنی مقررات موجود در پیوست ویژه است که عامل پیشرفت کار هماهنگ و ساده‌سازی رویه‌ها و تشریفات گمرکی تلقی می‌شود و به کارگیری آن در گسترده‌ترین سطح ممکن، مطلوب می‌باشد؛
- (ت) «قوانین ملی» به معنی قوانین، مقررات و سایر تمهیداتی است که توسط یکی از مراجع ذی‌صلاح طرف متعاقد وضع شده است و در سراسر قلمرو طرف متعاقد مربوط حاکم است یا پیمان های لازم‌الاجرائی که طرف متعاقد مزبور ملزم به اجراء

² Revised Kyoto Convention (RKC)

آن می‌باشد؛

- (ث) « پیوست کلی» به معنی مجموعه مقررات حاکم بر کلیه رویه‌ها و تشریفات گمرکی موضوع این کنوانسیون است؛
- (ج) « پیوست ویژه» به معنی مجموعه‌ای از مقررات حاکم بر یک یا چند رویه و تشریفات گمرکی موضوع این کنوانسیون است؛
- (چ) « دستورالعمل‌های اجرائی» به معنی مجموعه‌ای از توضیحات مربوط به مقررات پیوست کلی، پیوست‌های ویژه و فصول آن است که بیانگر برخی شیوه‌های کاری ممکن است که برای اعمال استانداردها، استانداردهای موقت و رویه‌های توصیه شده باید انجام پذیرد و به ویژه بیانگر بهترین رویه‌ها بوده و نمونه‌هایی از تسهیلات گسترده‌تر را توصیه می‌نماید؛
- (ح) « کارگروه دائمی فنی» به معنی کارگروه دائمی فنی شورا می‌باشد؛
- (خ) « شورا» به معنی تشکیلاتی است که به موجب کنوانسیون تأسیس شورای همکاری‌های گمرکی مصوب پانزدهم دسامبر ۱۹۵۰ میلادی (۱۳۲۹/۹/۲۴ هجری شمسی) در بروکسل، تأسیس شده است؛
- (د) « اتحادیه گمرکی یا اقتصادی» به معنی اتحادیه‌ای است که به وسیله و با عضویت دولت‌هایی تأسیس یافته که صلاحیت تصویب مقررات خود در زمینه موضوعات مورد حکم در این کنوانسیون که برای دولت‌های مزبور لازم‌الاجراء می‌باشند را دارا است و براساس تشریفات داخلی خود در مورد تصمیم‌گیری نسبت به امضاء، تصویب یا الحاق به این کنوانسیون دارای صلاحیت می‌باشد.

فصل دوم

دامنه شمول و ساختار کنوانسیون

دامنه شمول کنوانسیون

ماده ۲- هر طرف متعهد مکلف می‌شود ساده و هماهنگ‌سازی تشریفات گمرکی را اشاعه دهد و در راستای این امر، به موجب مقررات این کنوانسیون از استانداردها، استانداردهای موقت و رویه‌های توصیه شده در پیوست‌های این کنوانسیون پیروی کند. در هر صورت، هیچ چیز مانع یک طرف متعهد از ارائه تسهیلات بیش از آنچه در این کنوانسیون مقرر شده است، نمی‌باشد و به هر یک از طرف‌های متعهد توصیه می‌شود که حداکثر تسهیلات ممکن را ارائه کند.

ماده ۳- مفاد این کنوانسیون مانع اجراء قوانین ملی در زمینه ممنوعیت‌ها یا محدودیت‌های کالایی مشمول کنترل گمرکی نمی‌باشد.

ساختار کنوانسیون

ماده ۴-

- ۱- این کنوانسیون مشتمل بر متن اصلی، پیوست کلی و پیوست‌های ویژه می‌باشد.
- ۲- پیوست کلی و هر یک از پیوست‌های ویژه این کنوانسیون اساساً شامل فصولی است که یک پیوست را به بخش‌های فرعی تقسیم می‌کند و متشکل از موارد زیر است:

الف) تعاریف؛ و

ب) استانداردها، که برخی از آنها در پیوست کلی، استانداردهای موقت می‌باشند.

۳- هر پیوست ویژه شامل رویه‌های توصیه شده نیز می‌باشد.

۴- هر پیوست همراه با دستورالعمل‌های اجرائی است که مفاد آن‌ها برای طرف‌های متعهد الزام‌آور نیست.

ماده ۵ - از نظر این کنوانسیون، هر یک از پیوست‌های ویژه یا فصول لازم‌الرعايه آن از سوی یک طرف متعهد، به منزله جزء لاینفک این کنوانسیون تلقی می‌شود و هرگونه ارجاع به کنوانسیون در رابطه با طرف متعهد مزبور شامل ارجاع به پیوست‌ها یا

فصل سوم

مدیریت کنوانسیون

کارگروه مدیریت

ماده ۶-

۱- به منظور بررسی اجراء این کنوانسیون، هرگونه تمهیدات مربوط به تأمین وحدت رویه در تفسیر و به کارگیری آن و هرگونه اصلاحات پیشنهادی، کارگروه مدیریت تأسیس می‌شود.

۲- طرفهای متعاقد، عضو کارگروه مدیریت می‌باشند.

۳- سازمان ذی‌صلاح هر موجودیت که حائز شرایط طرف متعاقد شدن این کنوانسیون، به موجب مفاد ماده (۸) می‌باشد یا هر یک از اعضاء سازمان تجارت جهانی، مجاز به حضور در جلسات کارگروه مدیریت، به عنوان ناظر، می‌باشد. جایگاه و حقوق ناظرین مزبور به وسیله تصمیم شورا تعیین می‌شود. حقوق مذکور پیش از لازم‌الاجراء شدن تصمیم، قابل اعمال نمی‌باشد.

۴- کارگروه مدیریت می‌تواند از نمایندگان سازمان‌های بین‌المللی دولتی و غیردولتی برای شرکت در جلسات کارگروه بعنوان ناظر دعوت نماید.

۵- کارگروه مدیریت:

(الف) موارد زیر را به طرف‌های متعاقد توصیه خواهد کرد:

۱- اصلاحیه‌های متن اصلی کنوانسیون؛

۲- اصلاحیه‌های پیوست کلی، پیوست‌های ویژه و فصول آن و الحاق فصول جدید به پیوست کلی؛

۳- الحاق پیوست‌های ویژه و فصول جدید به پیوست‌های ویژه؛

(ب) می‌تواند در مورد اصلاح رویه‌های توصیه شده یا الحاق رویه‌های توصیه شده جدید به پیوست‌های ویژه یا فصول مربوط براساس ماده (۱۶) تصمیم‌گیری نماید؛

(پ) اجراء مقررات این کنوانسیون را براساس بند (۴) ماده (۱۳) بررسی خواهد کرد؛

(ت) دستورالعمل‌های اجرائی را بررسی و به هنگام‌سازی خواهد کرد؛

(ث) سایر موضوعات ارجاعی مرتبط با این کنوانسیون را بررسی خواهد کرد؛

(ج) کارگروه دائمی فنی و شورا را از تصمیمات خود آگاه خواهد کرد.

۶- سازمان‌های ذی‌صلاح طرف‌های متعاقد پیشنهاد‌های موضوع جزء‌های «الف»، «ب»، «پ» یا «ت» بند (۵) این ماده و دلایل توجیهی آن، به انضمام هرگونه درخواست گنجانیدن موضوعاتی در دستور کار نشست‌های کارگروه مدیریت را به دبیرکل شورا ارائه خواهند داد. دبیرکل شورا پیشنهادها را به آگاهی سازمان‌های ذی‌صلاح طرف‌های متعاقد و ناظران موضوع بندهای (۲)، (۳) و (۴) این ماده خواهد رساند.

۷- کارگروه مدیریت، حداقل هر سال یک بار تشکیل جلسه خواهد داد. کارگروه (کمیته)، هر سال یک رئیس و یک نایب رئیس را انتخاب خواهد کرد. دبیرکل شورا دعوت‌نامه و پیش‌نویس دستور کار را حداقل شش هفته قبل برگزاری اجلاس کارگروه مدیریت به سازمان‌های ذی‌صلاح طرف‌های متعاقد و ناظران موضوع بندهای (۲)، (۳) و (۴) این ماده ارسال خواهد کرد.

۸- چنانچه اتخاذ تصمیم در مورد موضوعات مطروحه در کارگروه مدیریت از طریق اتفاق آراء میسر نباشد، مراتب از طریق

رأی گیری از طرف های متعاقد حاضر در جلسه تصمیم گیری خواهد شد. پیشنهادهای موضوع جزءهای (الف)، (ب) یا (پ) بند (۵) این ماده با اکثریت دو سوم آرای اخذ شده به تصویب خواهد رسید. سایر موضوعات با اکثریت آراء اخذ شده، توسط کارگروه مدیریت تصمیم گیری خواهد شد.

۹- چنانچه بند (۵) ماده (۸) این کنوانسیون اعمال شود، اتحادیه های گمرکی یا اقتصادی طرف متعاقد این کنوانسیون در مورد رأی گیری، تنها دارای رأی برابر با کل آراء منتسب اعضاء خود که طرف متعاقد کنوانسیون می باشند، هستند.

۱۰- کارگروه مدیریت، پیش از پایان اجلاس خود، گزارشی را تصویب خواهد کرد. این گزارش برای شورا، طرف های متعاقد و ناظرین موضوع بندهای (۲)، (۳) و (۴) ارسال خواهد شد.

۱۱- در صورت فقدان مقررات مربوط در این ماده، آئین کار شورا، حاکم خواهد بود، مگر این که کارگروه مدیریت تصمیم دیگری اتخاذ کند.

ماده ۷- از نظر رأی گیری در کارگروه مدیریت، برای هر پیوست ویژه و هر فصل از پیوست ویژه رأی گیری جداگانه به عمل خواهد آمد.

(الف) هر طرف متعاقد مجاز به دادن رأی در مورد موضوعات مربوط به تفسیر، اعمال یا اصلاح متن اصلی و پیوست کلی کنوانسیون می باشد.

(ب) در ارتباط با موضوعات مربوط به پیوست ویژه یا فصلی از پیوست ویژه که از قبل به مرحله اجراء درآمده است، فقط آن دسته از طرفهای متعاقد که پیوست ویژه یا فصل مزبور آن را پذیرفته اند از حق رأی برخوردار خواهند بود.

(پ) هر طرف متعاقد مجاز به دادن رأی در مورد پیش نویس پیوست های ویژه یا فصول جدید پیوست ویژه خواهد بود.

فصل چهارم

طرف متعاقد

تصویب کنوانسیون

ماده ۸ -

۱- هر یک از اعضاء شورا و هر یک از اعضاء سازمان ملل متحد یا سازمان های تخصصی آن می تواند از راههای زیر طرف متعاقد این کنوانسیون شود:

(الف) امضاء بدون شرط تصویب؛

(ب) تودیع سند تصویب پس از امضاء به شرط تصویب؛

(پ) الحاق به آن.

۲- این کنوانسیون تا تاریخ سی ام ژوئن ۱۹۷۴ میلادی (۱۳۵۳/۴/۹ هجری شمسی) برای امضاء اعضاء موضوع بند (۱) این ماده در مقر شورا در بروکسل مفتوح خواهد بود. پس از آن جهت الحاق اعضاء مزبور مفتوح خواهد بود.

۳- هر طرف متعاقد در زمان امضاء، تصویب یا الحاق به این کنوانسیون باید پیوست های ویژه یا فصول مورد پذیرش خود را مشخص کند. طرف متعاقد می تواند متعاقباً به امین اسناد اعلام نماید که یک یا چند پیوست ویژه یا فصول آن را می پذیرد.

۴- طرف های متعاهدی که هر پیوست ویژه یا فصل جدیدی از پیوست ویژه به موجب بند (۳) این ماده را می پذیرند، مراتب را به امین اسناد اعلام خواهند کرد.

۵ - (الف) هر اتحادیه گمرکی یا اقتصادی می تواند طبق بندهای (۱)، (۲) و (۳) این ماده، طرف متعاقد این کنوانسیون شود. اتحادیه گمرکی یا اقتصادی مزبور باید امین اسناد را از صلاحیت خود در مورد موضوعات مورد حکم در این کنوانسیون آگاه کند. اتحادیه

گمرکی یا اقتصادی مزبور باید امین اسناد را از هر تغییر عمده در حدود صلاحیت خود نیز آگاه نماید.

(ب) هر اتحادیه گمرکی یا اقتصادی که طرف متعاقد این کنوانسیون است، در مورد موضوعاتی که در صلاحیت آن قرار دارد، حقوق و مسؤولیت هایی را که این کنوانسیون به اعضا چنین اتحادیه ای که طرف متعاقد این کنوانسیون می باشند اعطاء کرده، با نام خود اعمال خواهد نمود. در این مورد، اعضا چنین اتحادیه ای مجاز نخواهند بود به طور انفرادی حقوق مزبور، از جمله حق رأی را اعمال کنند.

ماده ۹-

۱- هر طرف متعاقد که این کنوانسیون را تصویب می کند یا به آن ملحق می شود نسبت به اصلاحات لازم الاجراء این کنوانسیون، از جمله پیوست کلی در تاریخ تودیع سند تصویب یا الحاق خود، متعهد خواهد بود.

۲- هر طرف متعاقد که پیوست ویژه یا فصلی از آن را می پذیرد نسبت به هرگونه اصلاحات لازم الاجراء استانداردهای مندرج در پیوست ویژه یا فصل مزبور در تاریخ اعلام پذیرش خود به امین اسناد، متعهد خواهد بود. هر طرف متعاقد که پیوست ویژه یا فصلی از آن را می پذیرد نسبت به اصلاحات لازم الاجراء رویه های توصیه شده مندرج در آن در تاریخ اعلام پذیرش خود به امین اسناد ملزم می باشد، مگر این که براساس مفاد ماده (۱۲) این کنوانسیون در مورد یک یا چند رویه توصیه شده مزبور قید تحدید تعهد در نظر گرفته باشد.

اعمال کنوانسیون

ماده ۱۰-

۱- هر طرف متعاقد می تواند به هنگام امضاء این کنوانسیون بدون شرط تصویب یا تودیع سند تصویب یا الحاق خود، یا هر زمان پس از آن، با ارسال اطلاعیه ای به امین اسناد، شمول مقررات این کنوانسیون را به کل یا هر یک از سرزمین هایی که طرف متعاقد مزبور عهده دار مسؤولیت روابط بین المللی آنها می باشد، اعلام نماید. اطلاعیه مزبور سه ماه پس از تاریخ دریافت آن از سوی امین اسناد نافذ خواهد شد. در هر حال، این کنوانسیون پیش از لازم الاجراء شدن این کنوانسیون نسبت به طرف متعاقد مربوط، در مورد سرزمین های مذکور در اطلاعیه، اعمال نخواهد شد.

۲- هر طرف متعاقد که به موجب بند (۱) این ماده با تسلیم اطلاعیه ای، مبادرت به تعمیم شمول این کنوانسیون به هر سرزمینی که مسؤولیت روابط بین المللی آن را بر عهده دارد می کند، براساس تشریفات ماده (۱۹) این کنوانسیون می تواند به امین اسناد اعلام نماید که سرزمین مورد نظر این کنوانسیون را دیگر اعمال نخواهد کرد.

ماده ۱۱- اتحادیه گمرکی یا اقتصادی که طرف متعاقد است برای اجراء این کنوانسیون دبیرکل شورا را از سرزمین های متشکله اتحادیه گمرکی یا اقتصادی و این که سرزمینهای مزبور به عنوان یک سرزمین واحد تلقی می شوند، آگاه خواهد نمود.

پذیرش مقررات و قیود تحدید تعهد

ماده ۱۲-

۱- بدین وسیله کلیه طرف های متعاقد، متعهد به پیوست کلی شناخته می شوند.

۲- یک طرف متعاقد می تواند یک یا چند پیوست ویژه یا یک یا چند فصل از آن را بپذیرد. طرف متعاقدی که پیوست ویژه یا فصلی از آن را می پذیرد، در قبال کلیه استانداردهای مندرج در آنها متعهد خواهد شد. طرف متعاقدی که پیوست ویژه یا فصلی از آن را می پذیرد، در قبال کلیه رویه های توصیه شده مندرج در آن متعهد شناخته خواهد شد، مگر آن که در هنگام پذیرش یا در هر زمان پس از آن امین اسناد را از رویه یا رویه های توصیه شده ای که در مورد آنها قید تحدید تعهد در نظر گرفته است، با ذکر اختلاف های موجود بین مفاد قوانین ملی خود و رویه یا رویه های توصیه شده مزبور، آگاه نماید. هر طرف متعاقدی که قید

تجدید تعهدی را در نظر گرفته است می‌تواند در هر زمان با ارسال اطلاعیه‌ای به امین اسناد از کل یا بخشی از قیود تجدید تعهد مزبور صرفنظر و تاریخ نافذ شدن انصراف مزبور را نیز مشخص کند.

۳- هر طرف متعاقد متعهد به پیوست ویژه یا فصل یا فصولی از آن، امکان صرفنظر کردن از هر گونه قید تجدید تعهد در نظر گرفته شده در قبال رویه‌های توصیه شده براساس شرایط بند (۲) را بررسی خواهد کرد و دبیر کل شورا را در پایان هر دوره سه ساله از تاریخ آغاز لازم‌الاجراء شدن این کنوانسیون در مورد آن طرف متعاقد، از نتایج بررسی مزبور و مفاد قوانین ملی که به زعم خود مغایر با صرفنظر کردن از حقوق مزبور است، آگاه خواهد کرد.

اجراء مقررات

ماده ۱۳-

۱- هر طرف متعاقد استانداردهای مندرج در پیوست کلی و پیوست یا پیوست های ویژه یا فصل یا فصول آنها را که پذیرفته است ظرف مدت (۳۶) ماه پس از لازم‌الاجراء شدن پیوست ها و فصول مزبور در مورد طرف متعاقد مزبور اجراء خواهد کرد.

۲- هر طرف متعاقد استانداردهای موقت مندرج در پیوست کلی را ظرف مدت (۶۰) ماه از تاریخ لازم‌الاجراء شدن پیوست کلی برای طرف متعاقد مزبور، اجراء خواهد کرد.

۳- هر طرف متعاقد در صورتی که قید تجدید تعهدی را در مورد یک یا چند رویه توصیه شده در نظر نگرفته باشد، رویه‌های توصیه شده مندرج در پیوست یا پیوست های ویژه یا فصل یا فصول مورد پذیرش خود را ظرف مدت سی و شش ماه پس از لازم‌الاجراء شدن پیوست یا پیوست های ویژه یا فصل یا فصول مزبور برای آن طرف متعاقد، اجراء خواهد کرد.

۴-

(الف) هرگاه دوره‌های زمانی پیش‌بینی شده در بند (۱) یا (۲) این ماده عملاً برای هر طرف متعاقد به منظور اجراء مقررات پیوست کلی کافی نباشد، طرف متعاقد مزبور می‌تواند، قبل از پایان دوره موضوع بندهای (۱) یا (۲) این ماده، از کارگروه مدیریت، درخواست تمدید آن دوره را بنماید. در درخواست فوق، طرف متعاقد باید مواردی از پیوست کلی را که نیازمند تمدید دوره است به همراه دلایل درخواست مزبور ذکر نماید.

(ب) در شرایط استثنائی، کارگروه مدیریت می‌تواند با تمدید دوره موافقت کند. در هر تصمیم اتخاذ شده به وسیله کارگروه مدیریت که متضمن تمدید دوره درخواستی است، شرایط استثنائی توجیه کننده تصمیم ذکر خواهد شد و طول دوره تمدید در هیچ موردی از یک سال بیشتر نخواهد بود. با انقضاء دوره تمدید، طرف متعاقد، اجراء مقرراتی را که مشمول دوره تمدید بوده‌اند به امین اسناد اعلام خواهد نمود.

حل و فصل اختلافات

ماده ۱۴-

۱- هرگونه اختلاف بین دو یا چند طرف متعاقد در رابطه با تفسیر یا اعمال این کنوانسیون حتی‌الامکان از طریق مذاکره بین آنها حل و فصل خواهد شد.

۲- هر اختلافی که از طریق مذاکره حل و فصل نشود، توسط طرف های متعاقد مربوط به کارگروه مدیریت ارجاع خواهد شد که کارگروه بلافاصله اختلاف را بررسی و توصیه‌هایی را برای حل و فصل آن ارائه خواهد داد.

۳- طرف های متعاقد مربوط می‌توانند پیشاپیش در مورد پذیرش لازم‌الرعایه بودن توصیه‌های کارگروه مدیریت توافق نمایند.

اصلاحات کنوانسیون

۱- متن هر گونه اصلاحیه توصیه شده از سوی کارگروه مدیریت به طرف های متعاقد، به موجب ردیف های (۱) و (۲) جزء (الف) بند (۵) ماده (۶)، توسط دبیرکل شورا به کلیه طرف های متعاقد و اعضاء شورا که طرف متعاقد نیستند ارسال خواهد شد.

۲- اصلاحات مربوط به متن اصلی کنوانسیون، به شرط آن که طی دوازده ماه از تاریخ مکاتبه، مورد اعتراض هیچ یک از طرفهای متعاقد قرار نگیرد، دوازده ماه پس از تودیع اسناد پذیرش توسط طرف های متعاقد حاضر در اجلاس کارگروه مدیریت که طی آن، اصلاحات توصیه شده است، برای کلیه طرف های متعاقد لازم الاجراء خواهد شد.

۳- هر یک از اصلاحات توصیه شده در مورد پیوست کلی یا پیوست های ویژه یا فصول آن، شش ماه بعد از تاریخ ارسال اصلاحات توصیه شده به طرف های متعاقد، پذیرفته شده تلقی خواهد شد، مگر در موارد زیر:

(الف) اعتراضی از سوی یک طرف متعاقد یا، در مورد پیوست ویژه یا فصلی از آن، اعتراضی از سوی یک طرف متعاقد متعهد نسبت به آن پیوست ویژه یا فصل ارائه شده باشد؛ یا

(ب) یک طرف متعاقد به رغم تمایل به پذیرش اصلاحیه توصیه شده، عدم تحقق شرایط لازم جهت پذیرش آن را به آگاهی دبیرکل شورا برساند.

۴- چنانچه یک طرف متعاقد به گونه ای که در جزء (ب) بند (۳) این ماده پیش بینی شده است، مکاتبه ای را به دبیرکل شورا ارسال نماید، می تواند تا هنگامی که پذیرش خود را در مورد اصلاحیه توصیه شده به دبیرکل شورا اطلاع نداده است، ظرف هجده ماه پس از انقضای مهلت شش ماهه موضوع بند (۳) این ماده، نسبت به اصلاحیه مزبور اعتراض نماید.

۵ - چنانچه اعتراضی طبق شرایط جزء (الف) بند (۳) یا بند (۴) این ماده به اصلاحیه توصیه شده وارد شود، اصلاحیه مزبور پذیرفته نشده تلقی خواهد شد و معتبر نخواهد بود.

۶ - اگر طرف متعاهدی مکاتبه ای را طبق جزء (ب) بند (۳) این ماده ارسال کرده باشد، اصلاحیه مزبور در دو تاریخ زیر، هر کدام که مقدم تر باشد، پذیرفته تلقی خواهد شد:

(الف) تاریخی که در آن کلیه طرفهای متعاهدی که چنین مکاتباتی را ارسال کرده اند پذیرش اصلاحیه توصیه شده را به دبیرکل شورا ابلاغ کرده باشند، مشروط بر این که، اگر کلیه پذیرش ها قبل از اتمام دوره شش ماهه موضوع بند (۳) این ماده اعلام شده باشند، آن تاریخ باید به منزله تاریخ انقضای دوره شش ماهه در نظر گرفته شود؛

(ب) تاریخ انقضای دوره (۱۸) ماهه موضوع بند (۴) این ماده.

۷- هر اصلاحیه پیوست کلی یا پیوست های ویژه یا فصول آن که پذیرفته شده تلقی شود، شش ماه پس از تاریخ پذیرفته شدن، یا در صورت ذکر دوره زمانی متفاوت در اصلاحیه توصیه شده، در تاریخ انقضای دوره مزبور که پس از آن تاریخ، اصلاحیه، پذیرفته شده تلقی می گردد، لازم الاجراء خواهد شد.

۸ - دبیرکل شورا در اسرع وقت، هرگونه اعتراض به اصلاحیه توصیه شده طبق جزء (الف) بند (۳) و نیز هر مکاتبه دریافتی طبق جزء (ب) بند (۳) این ماده را به طرف های متعاقد این کنوانسیون اعلام خواهد کرد. دبیرکل شورا متعاقباً مخالفت یا موافقت طرف یا طرف های متعاهدی که در مورد اصلاحیه توصیه شده مبادرت به ارسال مکاتبه مذکور نموده اند، را به آگاهی طرف های متعاقد خواهد رساند.

ماده ۱۶-

۱- علی رغم تشریفات اصلاح مقرر در ماده (۱۵) این کنوانسیون، کارگروه مدیریت طبق ماده (۶) می تواند در مورد اصلاح هر رویه توصیه شده اتخاذ تصمیم کند یا رویه های توصیه شده جدیدی را در هر پیوست ویژه یا فصول آن درج نماید. هر طرف متعاقد به

وسیله دبیرکل شورا برای شرکت در مباحثات کارگروه مدیریت دعوت خواهد شد. متن هر اصلاحیه یا رویه توصیه شده جدید که بدین گونه مورد تصمیم‌گیری قرار گرفته است، به وسیله دبیرکل شورا به طرف‌های متعاقد و آن دسته از اعضاء شورا که طرف متعاقد این کنوانسیون نیستند اعلام خواهد شد.

۲- هر اصلاحیه یا درج رویه‌های توصیه شده جدید که به موجب بند (۱) این ماده مورد تصمیم‌گیری قرار گرفته است، شش ماه پس از مکاتبه آن به وسیله دبیرکل شورا، لازم‌الاجراء خواهد شد. هر طرف متعاقد متعهد به پیوست ویژه یا فصلی از آن که دربرگیرنده موضوع اصلاحات مذکور یا درج رویه‌های توصیه شده جدید باشد، در صورتی که به موجب تشریفات ماده (۱۲) این کنوانسیون قید تحدید تعهدی را در نظر نگرفته باشد، چنین تلقی خواهد شد که اصلاحات یا رویه‌های توصیه شده جدید را پذیرفته است.

مدت زمان الحاق

ماده ۱۷-

۱- مدت اعتبار این کنوانسیون نامحدود است، اما هر طرف متعاقد می‌تواند در هر زمان پس از تاریخ لازم‌الاجراء شدن کنوانسیون به موجب ماده (۱۸) آن، عضویت خود در آن را فسخ نماید.

۲- فسخ عضویت در کنوانسیون، طی سندی مکتوبی که نزد امین اسناد تودیع می‌شود، اعلام خواهد شد.

۳- فسخ عضویت شش ماه پس از دریافت سند فسخ عضویت به وسیله امین اسناد، نافذ خواهد شد.

۴- مفاد بندهای (۲) و (۳) این ماده در مورد پیوست‌های ویژه یا فصلی از آن که هر طرف متعاقد ممکن است پذیرش خود را در مورد آن‌ها در هر زمان پس از تاریخ لازم‌الاجراء شدن، پس بگیرد نیز اعمال خواهد شد.

۵- بازپس‌گیری پذیرش پیوست کلی از سوی هر طرف متعاقد به منزله فسخ عضویت در کنوانسیون تلقی خواهد شد. در این مورد مفاد بندهای (۲) و (۳) نیز اعمال می‌گردد.

فصل پنجم

مقررات نهایی

لازم‌الاجراء شدن کنوانسیون

ماده ۱۸-

۱- این کنوانسیون سه ماه پس از این که پنج موجودیت موضوع بندهای (۱) و (۵) ماده (۸) آن، کنوانسیون را بدون شرط تصویب امضاء یا اسناد تصویب یا الحاق خود را تودیع کنند، لازم‌الاجراء خواهد شد.

۲- این کنوانسیون برای هر طرف متعاقد سه ماه پس از پیوستن به جرگه طرف‌های متعاقد طبق مفاد ماده (۸)، لازم‌الاجراء خواهد شد.

۳- هر پیوست ویژه این کنوانسیون یا فصلی از آن، سه ماه پس از این که پنج طرف متعاقد، آن پیوست ویژه یا فصلی از آن را بپذیرند، لازم‌الاجراء خواهد شد.

۴- پس از این که هر پیوست ویژه یا فصلی از آن، طبق بند (۳) این ماده لازم‌الاجراء شد، آن پیوست ویژه یا فصل مزبور برای هر طرف متعاقد، سه ماه پس از این که پذیرش خود را اعلام نماید، لازم‌الاجراء خواهد شد. با این وجود، قبل از لازم‌الاجراء شدن این کنوانسیون برای یک طرف متعاقد، هیچ پیوست ویژه یا فصلی از آن برای طرف متعاقد مزبور لازم‌الاجراء نخواهد شد.

امین اسناد کنوانسیون

۱- این کنوانسیون، کلیه امضاءهای با شرط یا بدون شرط تصویب و کلیه اسناد تصویب یا الحاق نزد دبیرکل شورا تودیع خواهد شد.

۲- امین اسناد موارد زیر را انجام خواهد داد:

(الف) دریافت و نگهداری متون اصلی این کنوانسیون؛

(ب) تهیه رونوشت‌های مصدق از متون اصلی و ارسال آنها برای طرفهای متعاقد و آن دسته از اعضای شورا که طرف متعاقد نیستند و دبیرکل سازمان ملل متحد؛

(پ) دریافت هر امضاء با شرط یا بدون شرط تصویب یا هر سند تصویب یا الحاق به این کنوانسیون و دریافت و نگهداری هر سند، اطلاعیه و مکاتبه مربوط به آن؛

(ت) بررسی مناسبت شکلی و صحیح بودن هر امضاء یا هر سند، اطلاعیه یا مکاتبه مربوط به این کنوانسیون و در صورت نیاز، جلب توجه طرف متعاقد مربوط نسبت به موضوع؛

(ث) اعلام موارد زیر به طرف های متعاقد، آن دسته از اعضای شورا که طرف متعاقد نیستند و دبیرکل سازمان ملل متحد:

- امضاءها، تصویب ها، الحاق ها یا پذیرش پیوست ها و فصول، به موجب ماده (۸) این کنوانسیون؛

- فصول جدید پیوست کلی و پیوست های ویژه جدید یا فصول آن که کارگروه مدیریت تصمیم می گیرد درج آنها در این کنوانسیون را توصیه کند؛

- تاریخ لازم الاجراء شدن این کنوانسیون، پیوست کلی و هر پیوست ویژه یا فصلی از آن، طبق ماده (۱۸) این کنوانسیون؛

- اطلاعیه‌های دریافتی طبق مواد (۸)، (۱۰)، (۱۱)، (۱۲) و (۱۳) این کنوانسیون؛

- انصراف طرف های متعاقد از پذیرش پیوستها / فصول؛

- فسخ عضویت به موجب ماده (۱۷) این کنوانسیون؛ و

- هر اصلاحیه پذیرفته شده طبق ماده (۱۵) این کنوانسیون و تاریخ لازم الاجراء شدن آن.

۳- در صورت بروز هر گونه اختلاف بین یک طرف متعاقد و امین اسناد در رابطه با ایفاء وظائف شخص اخیرالذکر، امین اسناد یا طرف متعاقد مزبور، موضوع را به اطلاع سایر طرف های متعاقد و امضاءکنندگان یا حسب مورد، کارگروه مدیریت یا شورا خواهد رساند.

ثبت و متون معتبر

ماده ۲۰- این کنوانسیون طبق ماده (۱۰۲) منشور سازمان ملل متحد، به درخواست دبیرکل شورا در دبیرخانه سازمان ملل متحد به ثبت خواهد رسید.

برای گواهی مراتب فوق، امضاءکنندگان زیر که به طور مقتضی مجاز می‌باشند این کنوانسیون را امضاء نموده‌اند.

این کنوانسیون در کیوتو در روز هیجدهم ماه مه ۱۹۷۳ میلادی (۱۳۵۲/۲/۲۸ هجری شمسی) در نسخه‌ای واحد به زبانهای انگلیسی و فرانسوی که هر دو دارای اعتبار یکسان هستند تنظیم شد و به دبیر کل شورا تودیع خواهد شد که وی نیز رونوشت های مصدق آن را به کلیه موجودیت های موضوع بند (۱) ماده (۸) این کنوانسیون ارسال خواهد نمود.

پیوست کلی

فصل ۲

تعاریف

از نظر پیوست های این کنوانسیون:

- «تجدیدنظر خواهی» به مفهوم اقدامی است که یک شخص که به طور مستقیم از یک تصمیم یا عدم تصمیم گمرک مورد تاثیر قرار گرفته و خود را مغبون می داند از طریق آن در برابر یک مرجع صالح اقامه دعوی می کند؛
- «احتساب حقوق و عوارض» به مفهوم تعیین میزان حقوق و عوارض قابل پرداخت می باشد؛
- «کنترل براساس بازبینی» به مفهوم تمهیداتی است که گمرک به وسیله آنها خود را مورد صحت و اصالت اظهارنامه ها از طریق بررسی دفاتر، سوابق، سیستم های تجاری و اطلاعات بازرگانی متعلق به اشخاص مربوط مجاب می کند؛
- «بررسی اظهارنامه کالا» به مفهوم اقدامی است که توسط گمرک جهت مجاب نمودن خود در مورد صحت تنظیم اظهارنامه کالا و تأمین انطباق اسناد ضروری پیوست با شرایط مورد نظر، به عمل می آید؛
- «ترخیص» به مفهوم انجام تشریفات گمرکی ضروری است که اجازه می دهد کالا ورود قطعی شده، صادر شود یا تحت سایر رویه های گمرکی قرار گیرد؛
- «گمرک» به مفهوم سازمان دولتی مسئول اعمال قانون گمرکی و وصول حقوق و عوارض و همچنین اعمال دیگر قوانین و مقررات مربوط به ورود، صدور، جابه جایی یا انبار کالا می باشد؛
- «کنترل گمرکی» به مفهوم اقداماتی است که توسط گمرک به منظور حصول اطمینان از رعایت قانون گمرکی به عمل می آید؛
- «حقوق گمرکی» به مفهوم حقوقی است که در جدول تعرفه گمرکی برای کالاهایی که وارد قلمرو گمرکی شده یا از آن خارج می شوند وضع می شود؛
- «تشریفات گمرکی» به مفهوم کلیه عملیاتی است که باید در راستای رعایت قانون گمرکی توسط اشخاص ذی نفع و گمرک انجام گیرد؛
- «قانون گمرکی» به مفهوم مقررات قانونی و آئین نامه های مربوط به ورود، صدور، جابه جایی یا انبار کالا است که اجراء و اعمال آن اختصاصاً به گمرک ارجاع گردیده و نیز هر گونه مقررات وضع شده توسط گمرک به موجب اختیارات قانونی آن می باشد؛
- «دفتر گمرکی» به مفهوم واحد اداری گمرکی صلاحیت دار برای اجراء تشریفات گمرکی و اماکن و دیگر مناطق مصوب توسط مراجع صلاحیت دار برای منظور فوق می باشد؛
- «قلمرو گمرکی» به مفهوم قلمرویی است که در آن قانون گمرکی یک طرف متعاقد اعمال می گردد؛
- «تصمیم» به مفهوم اقدام موردی است که براساس آن گمرک، در زمینه یک موضوع مربوط به قانون گمرکی اتخاذ تصمیم می نماید؛
- «اظهارکننده» به مفهوم هر شخصی است که مبادرت به تنظیم اظهارنامه کالا نموده یا اظهارنامه به نام وی تنظیم می شود؛
- «تاریخ پرداخت» به مفهوم تاریخی است که حقوق و عوارض، قابل پرداخت می باشد؛
- «حقوق و عوارض» به مفهوم حقوق و عوارض واردات و یا حقوق و عوارض صادرات می باشد؛
- «ارزیابی کالا» به مفهوم بازرسی فیزیکی کالا توسط گمرک به منظور مجاب نمودن خود در مورد انطباق ماهیت، مبدأ، شرایط، مقدار و ارزش کالا با مشخصات ارائه شده در اظهارنامه می باشد؛

- « **حقوق و عوارض صدور** » به مفهوم حقوق گمرکی و کلیه دیگر حقوق، عوارض یا هزینه‌هایی است که برای یا در ارتباط با صدور کالا وصول می‌شود، ولی شامل هر هزینه‌ای نمی‌شود که از نظر مبلغ محدود به هزینه تقریبی خدمات ارائه شده یا وصول شده به وسیله گمرک از جانب مرجع ملی دیگر است؛

- « **اظهارنامه کالا** » به مفهوم اظهارنامه‌ای است که به گونه تجویز شده توسط گمرک ارائه می‌شود و براساس آن اشخاص ذی‌نفع رویه گمرکی قابل اعمال در مورد کالا را مشخص کرده و نیز مشخصات مورد نیاز گمرک برای اعمال رویه مزبور را ارائه می‌دهند؛

- « **حقوق و عوارض ورودی** » به مفهوم حقوق گمرکی و کلیه دیگر حقوق، عوارض یا هزینه‌هایی است که برای یا در ارتباط با ورود کالا وصول می‌شود، ولی شامل هر هزینه‌ای نمی‌شود که از نظر مبلغ محدود به هزینه تقریبی خدمات ارائه شده یا وصول شده به وسیله گمرک از جانب مرجع ملی دیگر است.

- « **کمک های دو جانبه اداری** » به مفهوم اقدامات یک گمرک از جانب یا با همکاری گمرک دیگر برای اجراء صحیح قانون گمرکی و برای پیشگیری، تحقیق و مبارزه با تخلفات گمرکی باشد؛

- « **عدم تصمیم** » به مفهوم عدم اقدام یا اتخاذ تصمیم در یک زمان متعارف است که به موجب قانون گمرکی، در مورد یک موضوع ارجاع شده، بر عهده گمرک می‌باشد؛

- « **شخص** » به مفهوم اشخاص حقیقی و حقوقی است، مگر آن که سیاق عبارت به گونه دیگری اقتضاء نماید؛

- « **خروج کالا** » به مفهوم اقدام گمرک است که براساس آن اجازه داده می‌شود کالایی که در جریان ترخیص قرار گرفته است در اختیار اشخاص ذی‌نفع قرار گیرد؛

- « **بازپرداخت** » به مفهوم استرداد تمام یا بخشی از حقوق و عوارض پرداخت شده یا مطالبه تمام یا بخشی از حقوق و عوارض است که پرداخت نشده است؛

- « **تضمین** » به مفهوم هر آن چیزی است که برای انجام یک تعهد در قبال گمرک مورد پذیرش گمرک قرار می‌گیرد. تضمین « کلی » ناظر بر تأمین تعهدات ناشی از عملیات گوناگون می‌باشد؛

- « **شخص ثالث** » به مفهوم هر شخصی است که به طور مستقیم برای یا از سوی شخص دیگری در ارتباط با ورود، صدور، جابه‌جائی یا انبار کالا با گمرک سر و کار دارد.